

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Стенографски запис

**ЗАСЕДАНИЕ
НА
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ
19 октомври 2006 г.**

Заседанието започна в 10.15 часа и беше ръководено от министър-председателя Сергей Станишев.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Уважаеми дами и господа, започваме заседанието на Министерския съвет.

Точка 1

Проект на Постановление за изменение и допълнение на нормативни актове на Министерския съвет

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Уважаеми господин премиер, уважаеми колеги, зад това енигматично заглавие всъщност се крие предложение за изменение и допълнение на Постановление № 104 на

Министерския съвет от 2003 г. с което е приета Наредбата за учебниците и учебните помагала и на самата Наредба за учебниците и учебните помагала.

Смисълът на тази промяна, която се предлага в постановлението и в наредбата, приета с постановлението, е в две направления.

На първо място, в постановление № 104 на Министерския съвет се предвижда на училищата, реализирали икономии на средства чрез ползване на учебниците, които са безплатни – II – IV клас за повече от една година да бъдат предоставени средствата от предвидените по бюджета на Министерство на образованието и науката за тези учебници, за които е реализирана икономията. По-просто казано, ако един учебник се използва за втори, трети и четвърти клас в едно училище не за една година, а за две години, втората година ние да дадем на училището стойността на учебника, която бихме купили, ако те биха поискали нов учебник.

Според нас, това е добре на няколко основания. Първо, те ще се научат да съхраняват учебниците повече от една година. Второ, с тези средства ние предлагаме училищата да имат възможност целево, предоставяни, разбира се, чрез финансиращия орган (това са най-често общините) те да имат право да купуват допълнително учебници и учебни помагала за социално слаби деца или ако преценят, за училищните библиотеки. Струва ни се, че това е добре.

Втората промяна е в самата Наредба за учебниците и учебните помагала. Бях ви информирал, че по неизвестни за мен причини учебниците за II, III и IV клас, които по замисъл не са за ползване от една година, са направени в голямата си част над 80% по

начин, че те не могат да се ползват повече от една година. В тях има места за попълване, а в някои има и за изрязване.

Очевидно е, че един такъв учебник пълноценно не може да се използва повече от една година. Затова предложението ни е: за да се гарантира възможността учебниците за II, III и IV клас да се ползват за повече от една година при хипотезата, за която стана въпрос преди малко, да се въведат специални изисквания по отношение на текста извън текстовите компоненти и графичния дизайн на учебниците, като те не трябва да съдържат задачи или елементи, които изискват или предполагат писмено изпълнение или изпълнение чрез действия, нарушаващи първоначалния вид на учебника. Мисля, че това е правилно.

Разбира се, накрая има една преходна разпоредба, защото по Закона за народната просвета един учебник или учебно помагало, което е утвърдено, не би могло още на следващата година да бъде променено. Ние ще влезем във връзка с издателствата. Имаме джентълменското споразумение с една голяма част от тях, че още от следващата година те ще започнат да променят графичния дизайн на вече утвърдените учебници така, щото да могат да се ползват повече от една година.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря, г-н Вълчев.

Имате ли въпроси? Мисля, че беше до статъчно подробно и изчерпателно докладването. От гледна точка на усвояването на материала по-добре ли е да няма в учебниците задачи, които да могат на място да се решават, образно казано?

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Истината е, че почти вече няма учебник в България, към който да няма допълнителни компоненти от типа на учебни помагала, тетрадки и т.н. Ако към един учебник, както винаги става, има учебна тетрадка, откровено казано, аз не

виждам защо трябва да се пише и в учебника. Съвсем допустимо е това да става в учебната тетрадка. Разбира се, по света има много системи, в които самият учебник се пише, но това е въпрос, според мен, по-скоро икономически, отколкото от дидактическо-педагогическа гледна точка. Това са нашите възможности. Ако кажете, ние можем да оставим и такива учебниците, но тогава трябва да сме наясно, че за тези учебници ще трябва да харчим 15-16 милиона всяка година, докато така ние сме почти уверени, че около година около една трета от парите ще оставим да спестим. Не мога пак да кажа какво ще направят директорите, но според мен ще успеем да спестим.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Така или иначе, тези пари ще отиват в училищата.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Тъкмо това приемаме, господин премиер, с постановлението, че всички средства отиват по финансиращия орган на училищата, които са ги спестили, целево, към тези училища за социално слаби деца и за библиотеки.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли допълнителни въпроси? Няма.

Точката се подкрепя.

Точка 2

Проект на Постановление за изменение и допълнение на Устройствения правилник на Агенцията за социално подпомагане, приет с Постановление № 25 на Министерския съвет от 2003 г.

ЕМИЛИЯ МАСЛАРОВА: Съгласно Закона за социалното подпомагане, териториалните поделения на Агенцията

за социално подпомагане са регионални дирекции и дирекции за социално подпомагане. Броят и териториалният обхват на поделенията се урежда с устройствения правилник. Това наложи определена промяна и съобразно оптимизацията на административния персонал.

Промяната се извършва след направения анализ на броя на населените места във всяка община, броя на населението в общината, броя на подалите молби за социално подпомагане, броя на хората с увреждане, броя на реализираните молби за социално подпомагане. След реализиране на оптимизацията на структурата и обхвата на дирекция "Социално подпомагане", техният брой се редуцира на 137 от 264.

Създаде се известно напрежение. Причините бяха предизвикани преди всичко от лобистки интереси на различни колеги от парламента, от други места във връзка с това, защо в едно населено място има дирекция, а в другото има отдел. Това, което предлагаме на вашето внимание, е всъщност намаляване броя на дирекциите, оптимизиране на структурата и в никакъв случай ненарушаване на връзките и начина на обслужването на население в съответните дирекции и отдели на хората, които са бенефициенти на социалното подпомагане. Запазват се тези връзки, запазват се комуникациите на обслужваното население, но се намалява висшата администрация, която сами разбирате, че в една община от две или три хиляди души да има дирекция "Социално подпомагане" или в община, в която има 100 човека на "Социално подпомагане", да има директор, заместник-директор и т.н., е абсолютно излишно. Така че в рамките на изискванията за оптимизация, които са поставени, сме направили тази промяна на устройствения правилник.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Общата численост на персонала на Агенцията за социално подпомагане 5661 човека ли е?

ЕМИЛИЯ МАСЛАРОВА: Тя е намалена. Тя е намалена с 600 човека още в началото на годината. Ние сега всъщност тук намаляваме ръководния състав. Няма да има директор. Има началник отдел. Няма зам-директори. Фактически намаляваме висшия персонал. Хората ще останат да работят, разбира се.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Пак е голяма агенцията.

ЕМИЛИЯ МАСЛАРОВА: Господин премиер, 4 милиона са бенефициентите на социалното подпомагане. Това са хората, които отиват и търсят потребности. Сметнете ги! Там са бременните, социално слабите, безработните, инвалидите, тези, които имат нужда от енергийно подпомагане, пенсионерите. Това са хората, които обслужваме.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси към министър Масларова? Не виждам.

Точката се подкрепя.

Точка 3

Проект на Постановление за изменение и допълнение на нормативни актове на Министерския съвет и Проект на Решение за допълнение на Решение № 925 на Министерския съвет от 2005 г. за определяне на централното координационно звено, управляващите органи на оперативните програми и междинните звена за управление на средствата от Структурните фондове на Европейския съюз в Република България

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: С предлаганите изменения се прави вътрешно преразпределение в рамките на Министерство на финансите на бройки, като се засилва капацитетът на няколко звена – дирекция “Управление на средствата от Европейския съюз”, “Национален фонд”.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Колко стават?

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: В “Национален фонд” се добавят седем човека, в дирекция “Управление на средствата от Европейския съюз” – още три. Дирекцията е свързана с оперативна програма “Техническа помощ”, Националният фонд е свързан с качеството му на сертифициращ орган по структурните фондове. Една бройка счетоводител – от бившата Агенция “Пътища” в централата на Министерство на финансите, с оглед на счетоводното водене на всички операции и още две бройки във “Връзки с обществеността” във връзка с актуализиране на интернет страницата и нова функционалност на тази интернет страница, в т.ч. и въпроси и отговори пак във връзка с фондовете, а не просто за работата на Министерство на финансите.

Няма нови бройки. Правим само вътрешно преразпределение. Намерили сме резерви в други звена.

Повечето от бележките, които не сме приели, имат, струва ми се, повече технически характер, но ако някой от министрите държи на тях, можем да ги коментираме.

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: Не бих искал да се впускам в подробности. Бележките, които ние сме отправили, са общо девет и са разглеждани. От тях само една е приета, другите осем не са приети. Бих искал да поднеса на вниманието ви, че ние си поддържаме бележките и сме се аргументирали за поддържането на тези наши забележки и аз се надявам, че ще можем да постигнем

разбиране и те да бъдат имплементирани от страна на Министерство на финансите.

НИХАТ КАБИЛ: Господин Орешарски, отразено е, че няма получено становище в срок. На 17-ти сме изпратили нашето становище. От четирите бележки, които имаме, по-важни са две. Най-вече касаят член 29 от Устройствения правилник на министерството. При редактирането на чл. 29 трябва да бъдат съобразени акредитираните от Европейската комисия правила по програма САПАРД, за да можем да запазим акредитацията на държавния фонд като Агенция САПАРД. В чл. 29, т. 13 също предлагаме след думите “за наблюдение, в”, да се добави “комитети и”.

Правим предложение във връзка с това обстоятелство, че по програма САПАРД наблюдението и контролът се осъществяват от комитет по наблюдение, а не от подкомитети, за да бъде по-коректен текстът. Другите две бележки са повече технически и стилистични.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Други въпроси към министъра на финансите? Господин Орешарски, заповядайте!

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Аз бих предложил на вносител да приемем акта, тъй като тук има наистина терминологични спорове и не бих искал да занимавам Министерски съвет с терминология. Някои от тях аз бих предложил, тъй като винаги изникват спорове за функциите на Министерство на финансите, аз неведнъж съм декларирал, че ако някой министър иска да поеме координиращите функции, с най-голямо удоволствие ще ги отстъпя, а по отношение на терминологичните спорове винаги бихме могли да ги дискутираме.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Предлагам да приемем на вносител постановлението.

Принципно след президентските избори ще трябва да работим по-системно за координацията по подготовката на проекти и усвояването на фондовете. Много добре си спомням разговора с госпожа Хюбнер, която каза: "Ако искате да сте сравнително успешни, трябва да има необходимата доза централизация в този процес". Всеки мисли – започвайки от общините, минавайки през бизнеса, стигайки до отделните министерства, че ще направят велики чудеса сами за себе си. Много важна е координиращата роля на финансите и надзора ѝ от министър-председателя, защото в крайна сметка политическата отговорност носи целият Министерски съвет за процедурата, така че този процес ще го обсъждаме допълнително, но смятам, че като цяло са в правилна посока предложенията. Въпросите, които са открити, ще ги уточните на вносител.

Точка 4

Проект на Постановление за изменение и допълнение на Постановление № 289 на Министерския съвет от 1997 г. за определяне на първостепенни и второстепенни разпоредители с бюджетни кредити в Министерство на вътрешните работи

КАМЕН ПЕНКОВ: Уважаеми господин премиер, дами и господа министри, предлагам на вниманието ви проект на Постановление на Министерския съвет за изменение и допълнение на Постановление 289 от 1997 г. за определяне на първостепенния и

второстепенните разпоредители с бюджетни кредити в Министерство на вътрешните работи.

С предложените изменения и допълнения в Постановление № 289 от 1997 г. се цели привеждането на раздел II от приложението към чл. "единствен" в списък на първостепенния и второстепенните разпоредители с бюджетни кредити в Министерство на вътрешните работи, в съответствие със структурните промени в Министерство на вътрешните работи, произтичащи от Закона за Министерство на вътрешните работи от тази година.

Съгласно Закона за МВР, в структурата на Национална служба "Полиция", чийто директор ще бъде второстепенен разпоредител с бюджетни кредити, са включени Главна дирекция "Гранична полиция", "Главна дирекция "Жандармерия", дирекция "Миграция" и Полицията от бившите Столична дирекция и регионални дирекции на вътрешните работи.

Аналогични са и промените по отношение структурните звена по пожарна безопасност и защита на населението от бившите Столична дирекция и регионални дирекции. Съгласно Закона за МВР, тези звена са в структурата на национална служба "Пожарна безопасност" и защита на населението, чийто директор ще бъде второстепенен разпоредител с бюджетни кредити в системата на МВР.

Това налага, от една страна, от раздел II от Приложението към чл. "единствен" да отпаднат досегашните точка 1, 2, 3а и точка 9.36, които определят като второстепенни разпоредители с бюджетни кредити директорите на бившите национални служби "Гранична полиция" и "Жандармерия",

директорът на дирекция “Миграция”, както и директорите на бившите Столична дирекция и регионални дирекции.

От друга страна, с цел синхронизиране разпоредбите на министерско постановление № 289/1997 г. със Закона за МВР, раздел II от цитираното приложение, следва да бъдат включени директорът на Национална служба “Полиция” и директорът на Национална служба “Пожарна безопасност и защита на населението”.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Благодаря, господин Пенков. Уважаеми колеги, имате ли въпроси или изказвания по този въпрос? Не виждам.

Постановлението се приема.

Точка 5

Проект на Постановление за изменение и допълнение на Тарифата за таксите, които се събират от Комисията за регулиране на съобщенията по Закона за далекосъобщенията, приета с Постановление № 71 на Министерския съвет от 2004 г.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Тук би трябвало да докладва господин Калфин. Юридически възможно ли е да докладва г-жа Грънчарова, госпожо Маринска? Възможно е. Заповядайте, госпожо Грънчарова!

ГЕРГАНА ГРЪНЧАРОВА: Благодаря Ви, г-н Вълчев. Тъй като действително това е точка, която се внася от министъра в качеството му на вицепремиер, който отговаря за Комисията за регулиране на съобщенията, аз в общи линии ще я представя и искам

да ви кажа, че отвън има експерти – представители на комисията, които са готови да се включат в дебата в случай, че има ведомства, които биха аргументирали бележките си.

Промените целят прецизиране размера на таксите, с оглед постигане на по-пълно съответствие с основните принципи в самия Закон за далекосъобщенията и специално за гарантиране принципа на равнопоставеност между различните оператори, на първо място.

На второ място, те отчитат и влязлото в сила решение на Върховния административен съд по жалба срещу регулаторната политика за управление на разпределения за граждански нужди радиочестотен спектър и се коригират отделни преференции за аналогови фиксирани телефонни мрежи. Аз няма да влизам в дълбочина, защото не се чувствам компетентна.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Благодаря на г-жа Грънчарова.

ГЕРГАНА ГРЪНЧАРОВА: Ако има въпроси, ще помоля да влязат експертите.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Госпожо Грънчарова, аз искам да кажа моето мнение по въпроса и колегите да кажат. Според мен Министерският съвет не е мястото, където се изслушват експерти. Ако господин председателят на комисията е тук, нека да заповяда. Ако експерт ще идва да ни обяснява как стоят нещата, според мен това е неправилно. Не зная, но ако ме подкрепите, мисля, че това трябва да бъде така – политически отговорни лица трябва да идват в Министерския съвет. Така че ако искате, да чуем колегите. Ако има въпроси, разбира се, ще преценим как да постъпим.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Бих имал един въпрос. Той е технически. Ако прецените моето предложение, да чуем който и да е

тук от КРС или експерти или някой друг, в противен случай няма смисъл ние с госпожа Грънчарова да го разглеждаме.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Мисля, че госпожа Грънчарова може да ни отговори. По принцип подкрепям предложението за постановление. Каква е тежестта на единичната цената на един херц по член 5 във формулата, която ни предлагате, как влияе въобще тя върху размера на първоначалната лицензионна такса?

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Господин Мутафчиев, ще помоля за арбитраж господин премиера. Въпросът е следният, господин премиер. Госпожа Грънчарова докладва от името на г-н Калфин за изменение и допълнение на Тарифата за таксите, които се събират от Комисията за регулиране на съобщенията и предложи да влязат експертите да ни обяснят. Аз казах моето лично мнение, че Министерският съвет трябва да идват политически отговорни лица, например, председателите на комисията, а не експерти, тъй като ние приемаме постановления на Министерския съвет, а не водим някаква конференция за таксите.

ГЕРГАНА ГРЪНЧАРОВА: Бях информирана, че такава е практиката досега за въпроси извън компетентността на Министерство на външните работи. Ако не, нека министър Калфин да докладва точката на следващо заседание.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Добре, на следващото заседание.

Точка 6

Проект на Постановление за отменяне на нормативни актове на Министерския съвет

АННА ЯНЕВА: Съгласно чл. 133 от Амстердамския договор, общата търговска политика на Европейския съюз е от

изключителна компетентност на общността. Законодателството на общността в тази област е директно приложимо в страните-членки. Това изисква отмяна от датата на присъединяване на съответната част от вътрешното законодателство на страната, която ще бъде заменена от законодателство на Европейския съюз.

В областта на мерките за търговска защита следва да се отменят от датата на влизане на договора за присъединяване на Република България в Европейския съюз две постановления, а именно, Постановление № 287/1996 г. за защита срещу дъмпингов и субсидиран внос на стоки и ПМС № 300/1996 г. също за защитни мерки по вноса на стоки в Република България. От тази дата ще бъдат прилагани четири регламента на съвета, а именно: регламент за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност, регламент за защита срещу субсидиран внос от страни, които не са членки, регламент за общите правила за внос и регламент на съвета за общите правила за внос от определени трети страни. Поради това в резултат на възприемането на законодателството на Европейския съюз, от датата на присъединяване няма да настъпят промени в основните принципи и условия за въвеждане на защитни мерки по вноса и мерки за защита от нелоялни търговски практики.

Нямаме бележки, които не са приети.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря. Имате ли допълнителни въпроси? Не виждам.

Точката се подкрепя.

Точка 7

Проект на Решение за безвъзмездно предоставяне за управление на недвижим имот – публична държавна собственост, намиращ се в Истанбул, Република Турция, на Министерство на икономиката и енергетиката

АННА ЯНЕВА: С решение на Министерския съвет от 2001 г. е предоставен безвъзмездно за управление на Министерство на икономиката и енергетиката и Министерство на културата недвижим имот в гр. Истанбул. Имотът е предоставен за изграждане на бизнес и културен център. Имотът представлява парцел от 848 кв.м., намиращ се в Република Турция в Истанбул. Има акт за публична държавна собственост. На 4.11.1998 г. между правителството на Република България и правителството на Република Турция е подписан протокол за предоставяне за ползване на българската държава за срок от 99 години на посочения по-горе парцел като компенсация за събореното през 1993 г. българско училище "Антим I". Съгласно подписания протокол, имотът е предназначен за построяване на български бизнес и културен център. По силата на същия протокол турската страна поема задължението да съдейства на българската страна при получаване на разрешителни за строителство.

Съгласно Градоустройствения план на град Истанбул, върху терена може да бъде издигната сграда, задължително прилепена, с височина 15,5 м., което предполага изграждане на един приземен плюс четири етажа. Сградата може да включва и до два подземни етажа. Районът е предвиден за приоритетно изграждане на търговската зона и се изгражда като такъв. Като се има предвид фактът, че до момента поради липса на бюджетни средства не е

изработен пълен идеен проект за строителството на сградата за български бизнес и културен център, не е осигурено и финансиране на строителството.

С цел целесъобразното използване на имота и изграждане на български бизнес и културен център, съществува правна възможност строителството на същия да се осъществи със средства на заинтересуван инвеститор, на който да бъде предоставен имотът чрез сключване на концесионен договор за строителство, съобразно разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от Закона за държавната собственост. Посочената разпоредба предвижда извън случаите на чл. 14 и чл. 15 от Закона за държавната собственост обектите от обществени интерес, по смисъла на Закона за концесиите, да се предоставят на трети лица само чрез концесия. Концесията ще се предостави за срок от 35 години без право на продължаване.

След предоставяне на имота за управление от Министерство на икономиката и енергетиката, министърът на икономиката и енергетиката в качеството му на ръководител на министерството, на което обектът е предоставен за управление, на основание чл. 19, ал. 1 от Закона за концесиите, следва да извърши необходимите подготвителни действия и да внесе в Министерския съвет предложение за предоставяне на концесия. Предвижда се в изградения бизнес център фирмата концесионер да открие свое представителство, както и да отдава под наем помещенията за нуждите на българските търговци, включително за културни цели, изложбени и концертни зали, школи по изкуствата, книжарници и др.

С писмо от 14.06. министърът на културата не възразява срещу предоставянето на имота за управление от Министерство на икономиката и енергетиката, но искам да кажа, за да бъдем коректни

към министъра на културата, че предлагам да допълним решението, като в точка 2 “Предоставя безвъзмездно за управление имота по т. 1 на Министерство на икономиката и енергетиката за изграждане на бизнес и културен център”, за да е сигурен министърът на културата...

СТЕФАН ДАНАИЛОВ: Аз се извинявам, но понеже този разговор е дълготраен, беше ми обяснено, че понеже са две ведомства, трудно може да се намери този, който да тръгне да прави и т.н., но дадох своето съгласие при излишното условие да бъде записано, че това ще бъде културен и бизнес център. Само едно ме смущава от това, което чувам – на концесионера ние ще му плащаме наем, за да си ползваме помещенията ли? Това няма да стане!

АННА ЯНЕВА: Това е само едно предложение. В момента аз казвам каква е идеята. Министърът на икономиката и енергетиката, съобразно пълномощията си, ще внесе в Министерски съвет конкретно решение за отдаване на концесия. Ние сега предлагаме просто да премине към един разпоредител, всъщност Министерство на икономиката и енергетиката. Другото го казах – това, което имаме предвид, начин, по който може да бъде осигурено финансирането и изграждането на този бизнес и културен център. Освен ако бюджетът не предостави средства...

СТЕФАН ДАНАИЛОВ: От това, което прочете заместник-министърът, е ясно, че като се даде на концесия това и се изгради това помещение в приземната част, да кажем, с културен център – там имаме намерение да развиваме културен институт на България, ще се окаже, че в следващия момент ние трябва да плащаме наем на концесионер, за да ни пусне вътре.

РЕПЛИКИ: Не, не.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ: Склонен съм да имам всякакви съмнения, тъй като ние сме пратили едно становище, след като имахме дълги разговори с главния секретар, в точка 4 да бъде записано това, което каза сега Ани, но в съгласуваността пише “Приема се”, а в решението точка 4 въобще я няма. Ние предлагаме точка 4, която много ясно определя при какви условия са съгласни.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Преди да дам думата на г-н Вълчев, накратко да опиша ситуацията. Имаме парцел, както обикновено, няма бюджетни средства, предлага се да се намери форма на публично-частно партньорство (ПЧП), за да се изгради съответно сграда, която ще бъде ползвана за нуждите на културен и бизнес център. Конкретните параметри на ползването на сградата от концесионера ще бъдат внасяни допълнително. Мисля, че госпожа Янева коректно допълни, че центърът няма да бъде само бизнес, а културен и бизнес център. Съответното оформяне трябва да се направи на следващ етап с конкретно изрично предложение и е нормално да се очаква, че след като се предоставя парцел, условията трябва да бъдат такива, че държавата да ползва за тези свои основни нужди тези помещения без да плаща, предполагам.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ: В момента от тези културни институти, които имам, господин министър-председател, две трети ние плащаме, защото някога тези имоти са продавани и практически българската държава плаща наеми за помещенията, които се намират в по-голямата си част в нашите културни институти – 9 на брой! Последното е 1200 евро, което е голям успех за наема на помещението в Скопие. Затова искам да кажа, че то трябва да бъде записано бизнес и български културен институт под управление на Министерство на културата. После как ще издържаме това? Нали там ще бъдат пратени хора и т.н. Нека да го изясним точно как е. Ще

трябва да бъде записано в точка 2 или 4 за какво е, защото утре ще ми кажат: “Никъде не го пише”. Разбирате ли? Много моля да бъде записано така. И е странно, че “приема предложението”, а в акта, който идва в Министерски съвет втори път никъде не е записано и съм склонен да подозирам някой от това министерство.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Ние сме дали бележка, в която аз не бях много сигурен, тъй като моите юристи твърдяха, че нещата са така, но аз не съм голям специалист тук и даже сме писали, че не съгласуваме проекта поради факта, че този имот не е държавна собственост, а е собственост на турската държава и в този смисъл не зная дали въобще може да се предостави такова нещо като право на управление, още повече с правно основание - Закон за държавната собственост как това е написано. Юридически аз не съм сигурен дали това е така, но го написахме. За моя голяма изненада обаче в графата срещу Вашето мнение пише “приема се”. Ако се приема, вие защо го внасяте? Тук има някаква голяма неяснота, според мен. Може би госпожа Маринска ще внесе яснота, но по принцип ние трябва да се разберем възможно ли е правното основание да бъде Законът за държавната собственост и въобще възможно ли е след това вие да отдавате на концесия нещо и какво отдаваме на концесия? Ние нямаме право на собственост върху вещ, както разбирам, върху терена, а същевременно не мисля, че в случая можем да концесионираме и дейност. Тоест тази работа от формална гледна точка на мен, честно казано, не ми е ясна, още повече че вие приемате и нашите аргументи – поне така е записано тук.

АННА ЯНЕВА: За имота има издаден акт за държавна собственост. Аз го казах – той е от 8.06.2001 г. за публична държавна собственост на недвижим имот. Това е основанието.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Госпожо Янева, в самото ваше изложение е записано ясно, че той е даден “за ползване на българската държава за 99 години”; как ще издадете акт за държавна собственост?

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Да чуем госпожа Маринска.

ГАЛИНА МАРИНСКА: Ако не е спешно, аз действително бих ви предложила да отложите точката. Ние нямаме информация за това, министър Вълчев, но ако това е така, както те са написали в доклада и както Вие твърдите, абсурд е да се позоваваме на Закона за държавната собственост. Това е така.

Това, че има издаден акт за държавна собственост, не решава проблема. Актът за държавна собственост се издава от областните управители, съответно, изключително от Министерство на регионалното развитие и благоустройството. Но това е - държавата сама снабдява себе си с документ. Но това не е правопораждащ факт. Така че ние или имаме право на собственост, или нямаме. По-добре да проучим въпроса и да видим какво се случва.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Разбира се, ако прецените, да отложим въпроса. Няма лошо. Понеже познавам случая, всъщност ние както и да го формулираме, какво правим всъщност? Действително, теренът е даден на българската държава за еди какъв си период и тук действително дали имаме собственост върху самата земя, каквато може и да нямаме, или имаме право на ползване за 99 години, което пак е вид право, свързано с недвижимите имоти. Това е вече технически въпрос.

Това, което предлагате, е напълно разумно – очевидно, щом повече от пет години две министерства отговарят за едно и също нещо, очевидно нищо не става. Аз съм сигурен, че и след пет

години нищо няма да стане. Просто вие имате ли бюджет за това? Нямате. Вие имате ли? Нямате. Кой точно да го направи? Отговорът е: никой не го прави.

Поне да го прави един. А дали ще е примерно концесия или ще е примерно една строителна фирма, която строи това нещо и дава първите пет етажа за ползване за 99 години на министерството, на българската държава, а те си ги разделят както Министерски съвет прецени – това е технически въпрос. Но според мен идеята по принцип е правилна и е добре да се направи нещо. Както казахте, дали ще е с ПЧП или ще е под друга форма, трябва да се придвижи този въпрос, за да се придвижи тази точка – една стъпка напред. Ако трябва да уточнят юристите, разбира се, може би да се отложи.

АННА ЯНЕВА: Аз считам, че може да се вземе днешното решение, защото то касае само предоставяне на безвъзмездно правото за управление на Министерство на икономиката и енергетиката. Той не решава другия проблем. Извинявам се, може би не трябваше да казвам каква е идеята, за да няма такъв дебат.

Другото е следваща стъпка, за което могат да се направят всички проучвания, да си изяснят собствеността, тъй като в момента той е даден за управление на две министерства.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Не оспорвам по целесъобразност идеята. Напротив, считам, че трябва да се направи нещо и може би публично-частното партньорство е най-подходящата форма. Но ние сме на път да приемем един акт с несъществуващо правно основание – това е моето притеснение, а не нещо друго. Не може на основание на Закона за държавната собственост да вземем решение за нещо, което не е държавна собственост. Така че въпросът дали е или не е – не е така просто въпрос да се забавляваме, а просто това е акт, който

взима българското правителство. Затова нищо не пречи да изясните този въпрос – имаме ли собственост, нямаме ли собственост и другия четвъртък, ако трябва, и на подпис да го вземем решението. Не вярвам някой по целесъобразност да каже “Не, не е нужно”. Нека да го направим, но да го направим като хората - за това става въпрос. Изобщо кой е този областен управител, който е актувал имот в Турция. Това е много интересен въпрос.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ: Същият проблем може да се яви и в Белград. Там също има предоставен имот от общината за 99 години. Някога там са били търговски представители. То е в центъра на Белград. Също може да бъде изградено по този принцип и там също да бъде направена част за културен център. Но това като не го реализираме, ще ни го отнемат – има я и тази опасност и в двата случая.

НИХАТ КАБИЛ: Знам къде се намира имотът и съм бил там. Искам да ви кажа следното. Ние съгласуваме проекта без бележки, първо, искам да подчертая.

Второ, ако нашата страна не предприеме никакви ефективни действия за ползването на този имот, който е предоставен за 99 години, има риск не толкова да го вземат, колкото да се самонастанят, защото натискът върху този парцел е много голям. Районът се развива много бурно. Той се оформя като административното финансово сърце на самата държава. Малко по-нататък в квартала са билдингите, банките, проблемът с паркирането в Истанбул е много тежък и сериозен и даже мисля, че има опити за самонастаняване там по някакъв начин – това съм го разбрал в среща-разговор с консула ни, който е в Истанбул.

ЦВЕТА КАМЕНОВА: Не зная доколко ще е целесъобразно моето предложение, но искам все пак да го изразя.

Министерският съвет разполага с т.нар. междуведомствен съвет за имотите в чужбина, който функционира към Министерство на външните работи, но той е междуведомствен. Там има представители на различни ведомства, включително на културата, икономиката и финансите. Виждам, че този акт по принцип се издава от Министерство на финансите. Затова възникналите тук спорове е по-добре да се отнесат в междуведомствения съвет и той да направи предложение пред Министерския съвет за най-целесъобразното решение, което трябва да се вземе.

АСЕН ГАГАУЗОВ: Въпросът трябва да бъде решен пак на два етапа. Първо, да се обединим около това, че водещото министерство, което ще трябва да решава, е Министерство на икономиката и енергетиката. И край.

Второ. Начинът – дали ще бъде концесия, дали ще бъде предприемачески принцип или по какъв начин да се процедира, това ще го решим, но на следващо заседание. Затова аз считам, че сега можем да вземе решение, че Министерство на икономиката и енергетиката ще е водещо в този случай и да направят съответно предложения по какъв начин да се разпорежда по-нататък с имота.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Прекратяваме дискусията. Предлагам в рамките на една седмица да се изяснят правните основания – първо, защото не е редно да се приема акт на Министерския съвет без достатъчно правно основание.

Второ, всички подкрепяме идеята нещо да се направи. Всички подкрепяме идеята, че когато две министерства отговарят, никой нищо не върши, тъй като никой няма собствен ресурс. Всички подкрепяме идеята да се потърси форма на публично-частно партньорство евентуално, тоест някой да изгради сграда, да използва вероятно някаква част, по-голямата може би, от тази сграда за 35

години. Останалото – да бъде безвъзмездно, според мен, за нуждите на българската държава – и това трябва да се отрази в окончателното решение – за бизнес и културен център, за да са ясни правата и на Министерство на културата и предназначението му. Но това трябва да стане бързо, защото в противен случай, както каза и господин Кабил, има опасност да се самонастани някой. Такива прецеденти има. В Холандия – спомена се, че имаме имот, който е завзет от някаква секта и не можем да ги махнем. Просто бездействието не помага по никакъв начин на интересите на държавата.

Така да се уточним – до една седмица да се внесе наново с изясняване на юридическата страна на нещата.

Точка 8

Проект на Решение за даване на съгласие за учредяване на безвъзмездно право на ползване върху имот – частна държавна собственост, на Народно читалище “Отец Паисий” - Варна

АСЕН ГАГАУЗОВ: Въпросният имот е частна държавна собственост. Намира се във Варна, кв. 638, район 6, ул. “Братя Бъкстон” № 12а и представлява двуетажна монолитна сграда със застроена площ 968 кв.м. За даване на съгласие за учредяване на безвъзмездното право на ползване върху този имот – частна държавна собственост, Народно читалище “Отец Паисий” – Варна, няма да бъде необходима допълнителна субсидия от държавния бюджет.

Министерство на регионалното развитие и благоустройството подготви проект за доклад до Министерския съвет за приемане на това решение за даване на съгласие за

учредяване на безвъзмездно право на ползване върху недвижимия имот.

Имаме забележки от страна на Министерство на отбраната, Министерство на финансите и Министерство на образованието и науката, които съгласуват проекта на доклад и проекта на решение на Министерския съвет със следното предложение, което е отразено и прието: В точка 1 от проекта на решение на Министерския съвет да се посочи, че безвъзмездното право на ползване на имота се учредява на Народно читалище "Отец Паисий" град Варна. Така че моля да подкрепите това предложение.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Имаме ли някакви въпроси, предложения, съждения? Няма.

Предложението се приема.

Точка 9

Проект на Решение за безвъзмездно предоставяне на имот – публична държавна собственост, на Министерство на земеделието и горите за нуждите на Националното управление по горите и за обявяване на имоти – публична държавна собственост, за имоти – частна държавна собственост

АСЕН ГАГАУЗОВ: Предложението се отнася за следните имоти – публична държавна собственост.

а/ имот, намиращ се в землището на с. Бързия, местност "Петрохан", община Берковица, област Монтана, представляващ поземлен имот с площ 3,190 дка, заедно с построената в него едноетажна сграда - почивен дом, със застроена площ 181 кв.м., съгласно акт за публична държавна собственост – няма да го цитирам.

б/ имот, намиращ се в землището на гр. Вършец, община Вършец, област Монтана, представляващ поземлен имот с площ 2135 кв.м. заедно с построената в него едноетажна сграда със застроена площ 28 кв.м., съгласно акт за публична държавна собственост;

в/ имот, намиращ се в землището на с. Живовци, община Монтана, представляващ поземлен имот с площ 8,443 дка заедно с построените в него сгради, подробно описани в акт за публична държавна собственост № 484 на МВР.

г/ имот, намиращ се в землището на с. Ягодово, община Родопи, област Пловдив, представляващ поземлен имот с площ 7,783 кв.м. заедно с построените в него сгради, подробно описани в акта за публична държавна собственост;

д/ имот, намиращ се в землището на с. Букьовци и с. Върбица, община Плевен, област Плевен, представляващ поземлен имот с площ 61678 кв.м., заедно с построените в него сгради, подробно описани в акт за публична държавна собственост.

С писмо министърът на вътрешните работи изразява положително становище относно предоставянето за управление на Министерство на земеделието и горите на имота, намиращ се в землището на с. Бързия, местност Петрохан, община Берковица, област Монтана, представляващ поземлен имот с площ 3190 кв.м. заедно с построената в него едноетажна сграда – почивен дом със застроена площ 181 кв.м.

С писмо на министъра на земеделието и горите той не възразява визирианият имот, намиращ се в землището на с. Бързия, местност Петрохан, да бъде предоставен за управление на ведомството.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Благодаря, г-н министър. Ние прочетохме материала.

АСЕН ГАГАУЗОВ: По изпратените за съгласуване документи са направени предложения от Министерство на земеделието и горите и Министерство на икономиката и енергетиката, които са приети.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Колеги, заповядайте за въпроси и становища!

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Под чие управление са били тези имоти?

АСЕН ГАГАУЗОВ: На Министерство на вътрешните работи.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Това са почивни станции ли?

АСЕН ГАГАУЗОВ: Някакви по-специални почивни станции.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Възражения, въпроси или бележки има ли? Няма.

Решението се приема.

Точка 10

Проект на Решение за обявяване на имоти – публична държавна собственост, за имоти – частна държавна собственост и безвъзмездното им прехвърляне в собственост на община Пещера, област Пазарджик

АСЕН ГАГАУЗОВ: Взимайки бележки от вашите думи, искам да предложа на Министерския съвет да отложим тази точка, тъй като има промяна в предложението на областния управител,

който дойде малко по-късно. Ние не сме го отразили. Затова ви моля да отложим тази точка.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Тук в обосновката на кмета е записано, че единият от имотите ще се ползва за ирландски колеж в Пещера. Искам да ви информирам, че Пещера беше една от малкото български общини, която не се бори за собствено висше училище, но е очевидно, че това се променя.

Точката се отлага.

Точка 11

Проект на Решение за изпълнение на Решението на Европейския съд по правата на човека по делото "Васко Димитров срещу България", (жалба № 50401/1999)

ГЕОРГИ ПЕТКАНОВ: На 3 май 2006 г. Европейският съд по правата на човека постанови решение по делото "Васко Димитров срещу България" (жалба 50401/1999 г.). По тази жалба нашата страна е осъдена в полза на жалбоподателя и трябва да заплати обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 1000 евро и 499 евро за разноски по делото. В тази връзка моля Министерският съвет да приеме за изпълнение Решението на Европейския съд по правата на човека по делото "Васко Димитров срещу България" – жалба 50401/ 1999 г.

2. Министерство на правосъдието в срок до 3 ноември 2006 г. да изплати на жалбоподателя левовата равностойност на присъденото обезщетение за неимуществени вреди и разноските по делото.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Заповядайте за въпроси! Не виждам. Решението се приема.

Точка 12**Проект на Решение за назначаване на генерален консул на Република България в Истанбул, Република Турция**

ГЕРГАНА ГРЪНЧАРОВА: С предлаганото решение се предлага да освободим сегашния генерален консул в Истанбул от длъжността "генерален консул на Република България в Истанбул" и съответно на негово място да бъде назначен Руско Георгиев за нов генерален консул. в Истанбул.

НИХАТ КАБИЛ: Не мога да си обясня един въпрос. Защо трябва да приемем решение за назначаване на консул. Това не е ли рутинна процедура при вас в министерството?

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Кой ще обясни на г-н Кабил кои са правните основания за това, че Министерският съвет е оправомощеният орган да назначава генерални консули? Аз не мога да кажа. Може би госпожа Грънчарова или госпожа Маринска?

ГЕРГАНА ГРЪНЧАРОВА: Генералният консул е лице, различно от консула ни в която и да е мисия. Той, подобно на посланика, е шеф на съответната мисия, в случая, генералното консулство. За разлика от посланиците обаче тук правомощия има единствено Министерският съвет, не и президентът.

НИХАТ КАБИЛ: Благодаря за осветляването. Тогава защо, като е такъв статутът му, тези рокади и назначения не ги гледаме на закрито заседание, а на открито, при това даже и няма съгласувателна процедура.

ГЕРГАНА ГРЪНЧАРОВА: Аз мисля, че никога досега генерални консули не са се гледали на закрито заседание. Посланиците с една утежнена процедура, пак казвам, която изисква

триадата външен министър – кабинет – президент да каже думата си, тук в случая единствено Министерски съвет.

НИХАТ КАБИЛ: Или практиката пак е да не се съгласува предварително материалът, така ли да го разбирам?

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Нека чуем госпожа Маринска!

ГАЛИНА МАРИНСКА: Правното основание е Виенската конвенция за консулските отношения. Генералните консули са различни от консулите, които са в посолствата.

Що се касае до практиката, Вие си я определяте, министър Кабил. Както вие кажете, ние така ще го изпълним. Досега те не са минавали на предварително съгласуване. Факт е, че в случая Министерство на външните работи спазва практиката. Генералните консули са си минавали на открити заседания, не на закрити, в редовния дневен ред. Посланиците си вървят на закрити заседания. Ако прецените, че трябва да смените практиката, просто кажете, ние ще се съобразим. Няма проблем.

НИХАТ КАБИЛ: Така се предрешава решението. Какъв е смисълът да се докладва?

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Отлагаме го. Нека се върне министър Калфин. Отлагаме го с една седмица, за да се уточни въпросът.

Принципно, защо се гледат посланиците на закрыта процедура? Защото се изисква агреман и е неудобно да мине един посланик през откритата процедура и държавата да откаже агреман. Това е политически въпрос в отношенията между двете държави. Докато генералните консули се назначават от правителството, без да се съгласуват с другата страна. Това е процедурата. Мисля, че има основание.

Точка 13

Проект на Решение за предложение до Народното събрание за денонсиране със Закона на търговската спогодба между Народна република България и Република Перу, подписана на 12 март 1969 г. в Лима.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Госпожо Янева, заповядайте.

АННА ЯНЕВА: Уважаеми господин министър-председател, във връзка с присъединяването на Република България към Европейския съюз и привеждане в съответствие с правото на Европейския съюз на сключените между България двустранни международни договори е необходимо да бъде прекратена Търговската спогодба между България и Република Перу.

В тази връзка е изпратена нота до посолството на Република Перу в Бразилия. В разменените ноти те отговарят, че отказват сключване на споразумение за прекратяване и предлагат на българската страна да денонсира Търговската спогодба по реда на чл. 9 от същата. Тъй като Търговската спогодба между двете страни е ратифицирана с указ, денонсирането на спогодбата трябва да стане от Народното събрание със закон.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря Ви. Имате ли въпроси?

Точката се подкрепя.

Точка 14

Проект на Решение за одобряване на резултатите и протокола от Третата сесия на Междуправителствената българо-индонезийска смесена комисия за икономическо и техническо сътрудничество, проведена на 29 и 30 май 2006 г. в София

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Кабил, заповядайте.

НИХАТ КАБИЛ: Уважаеми господин премиер, уважаеми дами и господа министри, в периода 29-30 май 2006 г. в нашата страна в София се проведе Третата сесия на Междуправителствената българо-индонезийска смесена комисия за икономическо и техническо сътрудничество. Нашата делегация беше ръководена от заместник-министър Абазов, а индонезийската – от посланик Еди Харияди, който също е генерален директор по американските и европейски въпроси в Департамента по външни работи на Република Индонезия с ранг на заместник-министър.

В рамките на сесията бяха обсъдени възможностите за разширяване на сътрудничеството в областите на земеделието, търговско-икономическите отношения, инвентаризация на договорно-правната база. Също има изразена готовност и се търсят нови средства и методи за разширяване на сътрудничеството основно в търговията, икономиката, енергетиката, земеделието, науката и приложните изследвания, туризма, технологии, образование и култура, околна среда, фармацевтика, участие в международни изложения и изпълнение на съвместни проекти.

Също така двете страни се споразумяха четвъртата сесия на комисията да се проведе в Джакарта, Република Индонезия, като периода на провеждане ще бъде уточнен допълнително по дипломатически път.

Проектът на решение е съгласуван. Направените бележки са приети.

Предлагам Министерски съвет да утвърди протокола чрез решение. Благодаря.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Има ли въпроси към министъра на земеделието и горите? Не виждам.

Точката се подкрепя.

Точка 15

Проект на Решение за изменение на решението по т. 11.1 от Протокол № 10 от заседанието на Министерски съвет на 9 март 2006 г.

Точка 16

Проект на Решение за изменение на решението по т. 12.1 от Протокол № 10 от заседанието на Министерски съвет на 9 март 2006 г.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Госпожо Гърнчарова, заповядайте.

ГЕРГАНА ГРЪНЧАРОВА: Уважаеми господин премиер, тъй като опасността да си тръгна оттук с нито една приета точка днес на моето ведомство нараства, ще Ви помоля да се отнесе с разбиране към точка 15 и точка 16, които са идентични и става въпрос за изменение на решение от Протокол от заседание на Министерски съвет на 9 март 2006 г. за откриване на два нови гранично-пропускателни пункта, като промяната и в двете точки, съответно точка 11.1 и точка 12.1 от Протокол № 10 от това заседание се налага единствено във връзка с промяната на държавната уредба на държавната общност Сърбия и Черна гора и обособяването на две отделни държави, тоест в случая терминологично въвеждаме и Република Черна гора.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря, госпожо Гърнчарова.

Виждам, че има въпроси към вашите точки от двама министри.

Господин Василев и господин Мутафчиев.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Аз изцяло подкрепям предложението на Министерството на външните работи. Изхождам от това, че това е една наша сериозна позиция за разкриване на нови контролно-пропускателни пунктове на българо-сръбската граница. Имам един въпрос: отново бяхме свидетели

на провал на тези наши действия и то миналия понеделник, тъй като аз бях упълномощения министър да подпише за втори път това споразумение.- Ще подпишем ли въобще споразумение със сръбската страна или няма да подпишем? Има ли някаква яснота в Министерството на външните работи по този въпрос?

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Аз подкрепям и двете точки.

Всъщност имам следния въпрос, който не е нов въпрос. Този въпрос винаги стои при всички подобни решения. По памет според мен ние имаме около 20 такива приети решения на Министерски съвет за бъдещи ГКПП-та. За последните – не знам колко точно години да кажа, може би за последните 60 години, не съм проверил датата, ние имаме открити единствено две нови ГКПП-та, които са открити сега. Тоест това са Лесово и Гоце Делчев – Драма, като всъщност за тях се говори вероятно от 1990 г. на всички Министерски съвети.

Въпросът е сега ние какво правим? – Ние постоянно, по-скоро с политически цели, няма лошо, то си е и вътрешнополитически, примерно за община Белоградчик и външнополитически цели с нашите приятели и съседи от държавата, казваме, че ние ще откриваме двойно повече пунктове отколкото има в момента. Обаче като сме казали, че ще ги откриваме, ние всъщност не ги откриваме, ние знаем, че и догодина, и по-догодина, ние пак няма да ги открием, защото без да имам някакъв разчет, защото всеки пункт е доста различен като география, терен, далечина от инфраструктура и т.н., грубо между 10 и 20 милиона е еднократният разход в рамките на няколко години за изграждане на едно ГКПП, а отделно примерно колко милиона е годишния текущ разход за издръжката. По-добре е да имаме 100 КПП-та, отколкото 20, но ние нямаме, в смисъл пак няма да имаме. Не съм сигурен, дали 2020 г. това ГКПП ще го има.

Въпросът чисто интелектуален е следният, и ние имяхме много разговори преди година и половина в Министерски съвет, вероятно част от

колегите от администрацията си спомнят, чисто интелектуален въпрос – след като знаем, че няма да има такива ГКПП-та скоро, полезно ли или е вредно да приемаме такива решения?

Едната теза на Министерството на външните работи, която уважавам, е полезно е, за да могат тези хора от съответните кметства да се надяват, че ще имат нещо, може да намерят някакви пари от чужбина. Според мен те няма да намерят пари и няма нужда да се надяват.

Другата теза е, че всъщност това е вредно, тъй като ние давайки обещания, че ще правим нещо, което ние знаем, че няма да го направим, ние с нищо на никого не помагаме, а само заблуждаваме хората.

Например областният управител на Силистра госпожа Великова ми се обади вчера обезпокоена по този въпрос, че и там сме приели решение, че в Кайнарджа, където няма нищо, от колко години, че ще има ГКПП, и местното население всеки месец пита и все едно, че тя саботира, че да няма, а всъщност то няма и да има.

Въпросът е ние добро ли правим с тази точка или лошо? Според мен въпросът е отворен, но подкрепяме точката.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря, господин Василев.

Господин Вълчев.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Уважаеми колеги, бих искал да помоля за известна дисциплина. В тази точка Министерството на външните работи предлага едно нещо – от думите “Сърбия и Черна гора” да отпадне “и Черна гора”. А вие го превърнахте във въпрос по същество. В момента ние нищо друго не правим, освен да коригираме наименованието на държавата, с която вече сме приели да имаме ГКПП.

Според мен в момента правим едно обсъждане, което е много важно, но не му е тук мястото. Ние дори да не приемем това решение, държавата има ново наименование. Така че в случая нека да уважим искането на госпожа Грънчарова.

НИХАТ КАБИЛ: Господин премиер, колеги, имам процедурно предложение – да прекратим дебатите и да приемем решението.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря.

Имате ли други въпроси ? Не виждам.

Приемат се точки 15 и 16.

Точка 17

Проект на Решение за допълнение на Решението по т. 10 от Протокол № 28 от заседанието на Министерски съвет на 4 април 1994 г. относно одобряване проектите на Договор за правна помощ по граждански дела, Договор за правна помощ по наказателни дела и Договор за екстрадиция между Република България и съответно Литва, Латвия, Естония, Република Беларус и Република Грузия

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Професор Петканов, заповядайте.

ГЕОРГИ ПЕТКАНОВ: Уважаеми господин премиер, уважаеми колеги, тук става въпрос за договор с Беларус, а останалите са включени в общия договор.

Моля Министерски съвет да приеме решение, с което да измени решението на Министерски съвет от 1994 г., като създаде една нова точка 3 със следното съдържание: Упълномощава извънредния и пълномощен посланик на Република България в Република Беларус да подпише нов договор за правна помощ по гражданските дела между Република България и Република Беларус”. Сключването на този нов Договор за правна помощ между България и Беларус ще разшири нормативната основа за правно сътрудничество и правна помощ в гражданско-правната материя и ще улесни връзките между гражданите и институциите на двете държави.

Проектът за договор е съгласуван по съответния ред. Има направени няколко технически бележки, половината от тях са приети, има две-три на Министерството на външните работи и на госпожа Кунева, които не са приети. Благодаря.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Госпожо Грънчарова, заповядайте.

ГЕРГАНА ГРЪНЧАРОВА: Искам в дух на конструктивност да кажа, че нашата бележка, че е необходима ратификация, я оттеглям. Така че, считайте, че Министерството на външните работи оттегля бележката.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Други бележки? Не виждам.

Точката се подкрепя.

Точка 18

Проект на решение за упълномощаване представител на държавата в общото събрание на акционерите на "Банкова консолидационна компания АД, в ликвидация, София

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Орешарски, заповядайте.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Благодаря, господин премиер. Предлагам да упълномощим Иван Еничаров – началник отдел "Държавно имущество" в Министерството на финансите, да представлява държавата в общото събрание на "Банковата консолидационна компания", при която тази компания ще бъде ликвидирана след няколко годишни усилия от страна на ликвидатора. По наша оценка ликвидаторът е свършил много добре своята дейност. Няма типичните в такъв случай спорове и оспорвания. В резултат на ликвидацията остатъчната сума, която държавата ще прибере е около 10 милиона лева.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря.

Имате ли въпроси? Не виждам.

Точката се подкрепя.

Точка 19

Проект на Решение за определяне на представител на Република България за член на управлението на Международната инвестиционна банка

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин министър, заповядайте.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Благодаря, господин премиер. Колеги, Международната инвестиционна банка за сведение е банка на бившия СИВ. Тя по същество не осъществява активна дейност. Но ние като акционери, и то не малки акционери, имаме право на участие в управлението и предлагаме поради изтичане на предишен мандат, кандидатурата на Евгени Петров Атанасов за член на управлението на МИБ.

Между много потенциални кандидати, които ние търсихме, Евгени Атанасов беше единствен, който се съгласи, тъй като мандата е кратък, от една страна. От друга страна, статутът на банката е много особен.

Евгени Атанасов има опит в банковото дело. Бил е изпълнителен директор на Пощенска банка преди нейната приватизация. Има богат опит и в реалния сектор. Считаме, че може да бъде представител на държавата.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря. Имате ли въпроси? Не виждам.

Точката се подкрепя.

Точка 20

Проект на Решение за одобряване проект на Програма между правителството на Република България и правителството на Република Армения за сътрудничество в областта на образованието и науката за периода 2007-2009 г. като основа за водене на преговори

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Вълчев, заповядайте.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Уважаеми господин премиер, уважаеми колеги, сътрудничеството между двете държави в областта на образованието и науката се основава на подписаната още през 1994 г. Спогодба за сътрудничество в областта на културата, образованието и науката между правителството на Република България и правителството на Република Армения. Въз основа на една разпоредба в тази спогодба по-нататък беше подписана и първата програма за сътрудничество в областта на културата, образованието и науката между правителствата на двете страни за периода 2000-2002 г., на няколко пъти са правени продължавания, като последната, сега действаща програма за сътрудничество в областта на образованието и науката е подписана между двете министерства за периода 2003-2006 г. и изтича в края на настоящата година. След проведени консултации с арменската страна беше договорено продължаването на тази програма за периода 2007-2009 г. да бъде подписано в Ереван, поради което аз моля да одобрите проект на програмата между правителството на Република България и правителството на Република Армения за сътрудничество в областта на образованието и науката за периода 2007-2009 г. като основа за водене на преговори и да упълномощим заместник-министъра на образованието и науката господин Кирчо Атанасов да проведе преговорите и да подпише програмата от името на правителството на Република България. Благодаря.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря Ви, господин вицепремиер.

Господин Василев.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Благодаря, господин премиер. Подкрепям точката. Искам да ви информирам като съпредседател на Междуправителствената комисия с Армения, при последното посещение посетихме училище "Пейо Яворов", където с голяма обич към нашата страна, знаете по много исторически причини, и наистина много уважават нашата страна, макар че това си е арменска училище, но те си го смятат като тяхното си българско училище. По тяхна молба, тъй като те са по-изостанали от нас, сега възнамеряваме да им подарим една модерна компютърна конфигурация с някои периферни устройства, принтер и т.н. Нашият заместник-министър Бужка Лукич ще ходи скоро в Армения и тя ще им го занесе. Това го казвам за информация, защото съвпада с темата на тази точка.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Господин Василев, тъй като училище "Пейо Яворов" в Ереван ще получи нещо, редно е и арменското училище в София да получи нещо, но пак от българската страна. Ще се опитам да им дам един училищен автобус.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Добре.

Въпроси има ли? Няма.

Точката се подкрепя.

Точка 21

Проект на Постановление за предоставяне на средства от централния бюджет за 2006 г. по бюджета на Министерство на икономиката и енергетиката за насърчаване въвеждането на енергоспестяващи технологии в малките и средни предприятия

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Госпожо Янева заповядайте.

АННА ЯНЕВА: Господин премиер, Законът за енергийна ефективност и приетите въз основа на него подзаконови нормативни актове предвиждат извършването на задължително обследване за енергийна ефективност чрез което се идентифицират мерките за намаляване на разходите за енергия на всеки енергиен потребител, чието годишно потребление на енергия е равна или по-голяма от 3000 MWh. Извършването на обследване за енергийна ефективност на практика е единственият механизъм за идентифициране на мерките, водещи до рязко намаляване на разходите на енергия. Извършването на обследването за енергийна ефективност на включените в комплексната програма за насърчаване въвеждането на енергоспестяващи технологии в малки и средни предприятия след енергийните обследвания ще позволят да се предприемат и необходимите мерки. В тази връзка предлагаме предвидените в централния бюджет за 2006 г. средства в размер на 1 млн.лева да бъдат предоставени на Министерството на икономиката и енергетиката като първостепенен разпоредител с бюджетни кредити.

За безвъзмездно предоставяне на средства за задължително обследване на енергийната ефективност ще могат да кандидатстват само малки и средни предприятия по смисъла на Закона за малки и средни предприятия. Условието, които са предвидени да кандидатстват малки и средни предприятия, след като са представили сключен договор за извършване на обследване, средствата, които ще получат, ще бъдат до 50 % от сумата в договора, но не повече от 20 хил.лв.

Имаме не приета бележка от Министерство на образованието и науката.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Да. Бележката на Министерството на образованието и науката е, че не са отпуснати средства за обследване в областта на средното образование.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Госпожо Янева, уважаеми колеги, нашата бележка е в следния смисъл: с Постановление № 102 на Министерски съвет от май т.г. бяха отпуснати на Вашето министерство 2 млн.лева от централния бюджет за обследване на сгради държавна и общинска собственост. Ние ви изпратихме с нашето писмо от 5 юни 2006 г. един списък със 150 държавни училища, публична държавна собственост, които сме помолили да ги обследвате. До тук не сме наясно с тези 2 млн. вие какво сте направили, без да искам нещо лошо да кажа с това, и вие казвате – дайте още 1 млн.лв. този път за малки и средни предприятия.

Според мен много по-целесъобразно е тези средства да отидат за държавните сгради, а не за малки и средни предприятия. Малките и средните предприятия сами ще си направят обследване, поне според мен. Докато държавните сгради няма кой да им направи обследване и аз нямам такива пари в бюджета да им направя обследване. Такъв е случая и с болниците, с читалищата и т.н. Тоест за мен логиката тук не е много добра. Ако другите колеги кажат, аз ще си оттегля бележката, но по принцип поставям въпроса.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Госпожо Янева, сериозно звучат аргументите на министър Вълчев.

АННА ЯНЕВА: Наистина са сериозни.

Това, което мога да кажа е, че във връзка с ПМС № 102 Агенцията за енергийна ефективност проведе обществена поръчка, открита процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет извършване на задължително обследване за енергийна ефективност на сгради държавна и общинска собственост. Срокът на изпълнение на тази поръчка е от 31 декември 2006 г.

Искам да обърна внимание, че тези средства от 1 млн.лв. са предвидени за друг кръг лица, а именно за малки и средни предприятия и това е в съответствие с член 3 и член 4 от Закона за малки и средни предприятия, които са големи потребители на енергия. Не трябва да бъркаме

двата вида потребители, от една страна – училища и висши учебни заведения, и от друга страна – малки и средни предприятия.

ВЕСЕЛИН БЛИЗНАКОВ: Аз разбирам така въпроса на вицепремиер Вълчев, изтича в края на декември, а пари откъде ще се вземат, или ще даваме по два, по един милион? Какво като изтича срока, какво от това?

АННА ЯНЕВА: Средствата за тази обществена поръчка са осигурени.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: А кога ще се извършва самото проучване?

АННА ЯНЕВА: Трябва да приключи до 31 декември т.г.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Колко ще бъдат обследвани публични сгради до тогава?

АННА ЯНЕВА: Не мога да кажа.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: А има и принципен въпрос, който постави господин Вълчев, трябва ли държавата да прави обследване на частния сектор с оглед да се подпомогне тяхната енергийна ефективност, докато не е свършена тази работа в публичния сектор? Това е същността на въпроса.

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: Ако позволите господин премиер, ние трябва да имаме наистина картината и е резонно това, което пита господин Вълчев. Да видим какъв обхват в публичния сектор е обхванат. Определено е налице интерес от страна на тях и те са заинтересовани до голяма степен това обследване сами биха могли да си го направят. Изцяло споделям, че болници, лечебни заведения, училища да бъдат обследвани, да продължим по отношение на тях. Виждам, че и министър Гагаузов кима утвърдително.

АСЕН ГАГАУЗОВ: Въпросът е принципен. Първо не е ясно от толкова много малки и средни предприятия с един милион какво ще направим? На кой ще ги дадем точно? И защо точно на тях да ги даваме? Ние осигуряваме работа на фирмите, които трябва да правят това обследване или какво правим? За мен този въпрос, един милион лева ако няма къде да ги

дава министърът на финансите, аз ще му подсказва къде да ги даде. Така че, не съм съгласен на частни фирми да се дават такива пари. Имат си достатъчно пари да се оправят.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Аз предлагам точката да се отложи до изясняване на въпроса. Принципно мисля, че преобладава мнението, че би било редно първо държавата да направи повече усилия за държавните, за публичния сектор, и училища, и болници и публична администрация, и читалищни сгради.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ: Искам нещо да допълня, тъй като ние се опитахме да участваме с няколко проекта, тъй като по-голямата част става въпроси за дограмите. Оказа се, че може да участваме само, ако сме под 5 хил.кв.м. Една театрална сцена има 50 прозореца, а голяма квадратура, защото знаете, че сценичното и салонното пространство е голямо и отвсякъде ни отрязаха поради това, а не поради необходимостта на административната част, гримьорните и ние не можахме да се включим там.

АННА ЯНЕВА: Едно допълнение. Това, за което говори министър Данаилов не става въпрос. Тук става въпрос за обследване, а той говори за проектите, които са кандидатствали в програмата за енергийна ефективност, тя е съвсем различна.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Точката се отложи.

Нека министърът на икономиката и енергетиката прецени по-нататък дали я поддържа и какво правим. Но би трябвало да имаме цялостна, проблемът с енергийната ефективност в България е много сериозен – и в публичния, и в частния сектор. Трябва да видим каква е цялостната ни политика в тази област.

Точка 22

Доклад относно резултати от 2751-ото заседание на Съвета на Европейския съюз – конкурентоспособност (вътрешен пазар, индустрия и изследвания), проведено на 25 септември 2006 г. в Брюксел

АННА ЯНЕВА: Господин премиер, господа министри, предлагам да приемете представения доклад относно резултатите на поредното заседание на съвета на Европейския съюз, което се проведе на 25 септември т.г. в Брюксел.

Основните теми, които са разгледани са свързани със съобщение на Европейската комисия относно иновационна стратегия, проект на Директива за номинални количества на предварително опаковани продукти, програма на общността за действие в областта на политиката за защита на потребителите за периода 2007-2013 г. и развитие на политиката по отношение на единния пазар.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси? Няма.

Точката се приема.

Точка 23

Проект на Решение за одобряване позицията на Република България за участие в заседанието на Съвета на министрите по околна среда на Европейския съюз, което ще се проведе на 23 октомври 2006 г. в Люксембург

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: И по 8-те точки, които ще бъдат дискутирани и разгледани на заседанието на Съвета на министрите по околна среда на 23 октомври т.г. в Люксембург имаме наши позиции,

които са съгласувани с министъра по европейските въпроси. Те са представени в доклада. Ако има някакви въпроси – готов съм да отговарям. Ако не – бих се обърнал с молба за одобрение и подкрепа на така предложените позиции.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси? Няма въпроси.

Точка 24

Проект на Решение за одобряване проект на Закон за електронното управление

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Уважаеми колеги, най-напред специално искам да благодаря на всички вас, на вашите експерти и на администрацията на Министерския съвет и най-много на ДАИТС, за това, че участвахте толкова активно в професионалното обсъждане на законопроекта за електронното управление. Електронното управление е малко по-широко понятие от електронното правителство, тъй като включва и други структури, които не са правителство, но са част от начина на функциониране на държавата.

Основната цел на закона е да постави основата за съществена реформа в работата на администрацията с използване на съвременните информационни технологии и съвместното използване на хартиени и електронни документи с постепенно увеличаване на процента на електронните документи. Като начин на функциониране законът си поставя за цел да насочи дейността на администрацията не навътре към себе си, а изцяло към нуждите на гражданина, т.е. да обърне малко менталитета и логиката на работа на администрацията.

Не всички държави в Европа имат този закон. Ако България го приеме тя ще влезе в авангарда на законодателството в тази област. Използвали сме опита на по-голямата част от Северна Европа, но най-много сме копирали от Австрия, която буквално за един мандат излезе от втората половина на Европа до второ място в тази област.

Ефектът би бил следният:

- много по-голяма прозрачност на процесите в работата администрацията;

- минимализират се възможностите за различни корупционни практики и други негативни явления. Една от причините е, че се намалява до минимум личният контакт на гражданина с държавния служител;

- снижават се многократно някои разходи за администрацията. Например за хартиен документооборот, принтери, мастило и т.н., много логистични разходи, като куриери, поща, факс. Ускорява се времето за действие за административните услуги. Повишават престижа на държавния служител, тъй като става дума за модерни работни места, които изискват нови умения, като например използването на информационни технологии и донякъде на чужди езици.

Ако трябва с едно изречение да обясня целия закон, то е следното изречение: в словосъчетанието “електронно правителство” по-важна е думата правителство, отколкото електронно. Т.е. технологията е средство за постигане на целта, но по-голямата промяна и реформа е в начина на работа на администрацията, независимо с какви технически средства.

Всъщност такъв закон – по дух, можеше да има дори и да нямаше компютри. Разбира се много по-трудно можеше да бъде изпълнен, но

промяната на менталитета на работа на администрацията е по-малко свързана с компютрите, отколкото с начина на нейната работа.

Основната промяна е следната:

В момента задължение на гражданина и на бизнесмена е да набавя многократно, повтаряемо голям брой документи. Той да се моли на различни администрации, за да си събере документацията, да отива на опашка при чиновника и, ако той му приеме документите – приеме, ако не – може да го върне, да го разиграва, да го бави и т.н. и няма “да си мръдне пръста”, за да му помогне.

Тук обръщаме цялата логика: човек, който веднъж се е родил има акт за раждане – актът за раждане се намира някъде в администрацията; който веднъж си е изкарал шофьорска книжка – и тя се намира някъде в администрацията; който веднъж си е платил данъците за миналата година – и в НАП и в Министерството на финансите има тази информация; който си е платил социалните осигуровки, който не е съден и осъждан и съдебната система има тази информация; който примерно има регистрирана фирма – в Търговския регистър го има. Държавата няма да има нужда повече да му иска една и съща информация. Той, след като е представил на администрацията веднъж той няма задължение всеки път пак да изисква и да предоставя едни и същи документи, а те ще се вземат по служебен ред. Друг е въпросът, че с по-ниски технологии това е много по-сложно, тъй като сега например по факсове трябва да се изпращат, много служители трябва да изпращат факсове. Но сега по електронен път – чрез централизираните регистри – след няколко години това ще бъде един доста автоматичен начин на действие. И сега там, където има автоматични регистри много бързо действат, но преди 20 години това е било невъзможно.

Що се отнася до задължителност, т.е. до какви органи обхваща този закон. Това са всички административни органи, но не само тях. Той също обхваща и лица извън правителството, които осъществяват публични функции. Пример за това са нотариусите – те изразяват публичен интерес, но са частни лица. Също така и различни организации, които предоставят обществени услуги – “В и К”, енерго, телефони и т.н.

Също има задължение за вътрешен обмен или вътрешни електронни административни услуги, т.е. всички органи ще обменят информация по електронен път. Всички вие ще получите от новите електронни подписи, които предоставяме тази година на всички вас. От тук нататък ние – министерствата, можем основно да си комуникираме по електронен път, а не по хартиения път, както беше преди.

Ще бъдат въведени нови правила с наредба и тези правила ще заменят съществуващата Единна държавна система за деловодство.

Тук има и други неща, като например, че заедно с ДАИТС, по-скоро повече ДАИТС, ще осигурим или ще отговаряме за съвместимостта между информационните системи и информационната сигурност. Т.е. налага се единна политика за цялата държава, а не както е било до сега.

В заключение – считаме, че този закон, ако бъде приет ще бъде нещо като основополагащ акт, който ще отвори доста бързо пътя за прогрес в електронното правителство. Смятам, че дори до края на този мандат България може да изпревари голяма част от източноевропейските държави, а сега сме на последно място и след Румъния.

И нещо много важно – тъй като законът е сложен и никой няма готовност от утре да започне да го изпълнява сме въвели едногодишна отлагателна клауза на влизане в действие на този закон. Т.е. законът ще влезе в сила една година след неговото приемане и обнародване в

Държавен вестник, за да могат всички администрации да си обучат хората, да си направят сметката и да си подготвят администрацията.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси по закона?

СНЕЖАНА ДИМИТРОВА: Дирекцията е изразила становището си на предварително съгласуване. Освен това вчера с експертите на г-н Василев направихме късна среща, за да уточним някои от бележките, които предварително бяхме изпратили и не са приети. Сега със съгласуване и с уговорката на г-н Василев ще предложи на вашето внимание пет бележки, които поддържаме и смятаме, че трябва да намерят решение в законопроекта.

Първата бележка е да се предвидят други възможности за предоставяне на административни услуги не само по интернет и да не се препраща към допълнителна наредба по чл. 21, ал. 1, т. 3, а да се уреди този въпрос в законопроекта. В момента всяка услуга, ако погледнем текста на чл. 27 от проекта, ни обвързва с наличие на задължителна електронна поща – на всеки получател.

Втората бележка е да се определи ясно кога и как ще се използва универсалният идентификатор и кога универсалният електронен подпис. Към момента в законопроекта, за да се даде административната услуга трябва да са налице три неща – да се идентифицираме с уникален идентификатор, който е ЕГН-то ни; да се подпише с електронен подпис; да посочим електронна поща. При тези три условия могат да се получат достъп до услуги освен тези, които са чисто информационни и е необходимо да има постоянен достъп. Според нас тази процедура трябва да бъде облекчена и да се изясни в кои случаи се изискват трите съпътстващи стъпки, за да се получи услугата.

В чл. 57 е регламентирано, че се въвежда сертификация и оценяване на административните регистри. Сертификацията се извършва от Държавната агенция по информационни технологии, а оценката на съответствието се извършва от есртифицираните лица. Частично е приета бележката, като е отпаднала таксата – ако това е държавен орган сертификацията да няма такса, но не е отпаднала бележката за възнаграждението на оценителите – тези, които ще оценяват съответствието на регистрите. И това означава, че, ако един министър си въведе една електронна система в своята администрация в срок от една година той трябва да се обърне към оценители да им плати възнаграждение и те да се произнесат дали тази система отговаря на техническите параметри и изискванията на този закон. Поради което твърдението, че този закон не въвежда финансови тежести към бюджета не е коректно. Въвежда такива!

Нашето предложение беше това да бъде извършено от експертите на Държавната агенция по информационни технологии и съобщения за администрациите, защото смятаме, че когато има такъв създаден орган е недопустимо да се плаща допълнително възнаграждение за оценка на съответствието.

Освен това, в случаите, когато въвеждаме нови административни информационни регистри е добре при обществените поръчки това да бъде задължение за тези, които ще осъществяват обществената поръчка – да бъдат направени предварително тези оценки на съответствията на информационните системи, и това да бъде част от изискванията на обществената поръчка.

Така, че смятаме, че в този член също трябва да има някаква редакция по въпроса. Освен това не е ясно кой определя таксите за

сертификация и кой определя възнагражденията на тези оценители. Няма текст в законопроекта.

По чл. 27, ал. 3 се предвижда задължително ползване на пощенска кутия да бъде една правна възможност да бъде създадена такава от министъра на държавната администрация и административната реформа, като се препраща към наредба. Т.е. може да се създаде, може да не се създаде. Ние предлагаме редакция – когато исканията са от 50 000 субекта, поискали електронна услуга министърът на държавната администрация да създаде такава пощенска кутия за всеки един от електронните адреси. Това ще даде по-голяма яснота в законопроекта, а не препратка към наредба, която може да стане, може и да не стане. Смятаме, че в законопроект не може да се допуска такова нещо.

По чл. 44 предлагаме да има препратка към съответната наредба, която ще определи техническите параметри на оперативната съвместимост. За сега не е ясно как ще бъдат определени те.

РАДОСЛАВ ГАЙДАРСКИ: Имам въпрос във връзка с оценителите. В момента в Министерството на здравеопазването се изгражда информационна система – тя е на базата на електронни носители. Има си група, която следи за нейното изпълнение. Това означава ли, че след една година трябва да има нови оценители, които да решат тази система ще влезе ли в употреба или не, или за нейните качества!? Това не мога да го разбера.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Дали е оперативно съвместима. Може да се наложи да направиш нова система, ако се наложи.

РАДОСЛАВ ГАЙДАРСКИ: Как ще стане, като ние имаме вече договор с изпълнителя, има група, която наблюдава изпълнението и накрая да имаме други оценители!? И ние плащаме доста солидна сума на

тези които наблюдават изпълнението на тази система! Те получават повече от министрите!

ГЕОРГИ ПЕТКАНОВ: Аз мисля, че ние трябва да подкрепим внесения от г-н Николай Василев законопроект. Той е бих казал нов етап в законодателството ни. Екипът, който е подготвил този законопроект е положил доста усилия и е направил нещо добро.

Като подкрепям законопроекта имам един-два въпроса към него.

Първо - по допълнителните разпоредби. В допълнителните разпоредби на всеки законопроект се обясняват специфичните понятия, които се употребяват в този закон.

“§ 1. “Административен орган по смисъла на този закон...”.

В държавата, в законодателството, в правото се знае що е административен орган и тук според мен не е необходимо такова нещо да се пише.

И, ако започнем с § 1, точки 1, 2, 3, 4 и 5 – навсякъде, където сте споменавали в законопроекта едно или друго понятие тук се опитвате да го обяснявате, но не както трябва, например: “Административна услуга е административна услуга, която се употребява по чл. 1, т. 3”!

Според мен тези неща трябва да се изчистят и да се премахне такова двусмислие, което се създава тук.

Второто нещо. В Преходните и заключителни разпоредби, § 3 – той играе ролята на допълнителна разпоредба. Обяснявате нещо, което преди това е обяснено в допълнителната разпоредба. И пренасяте някъде другаде – в друг закон – такова допълнителна разпоредба. Това не е необходимо!

Трето. “§ 5. Подзаконовите нормативни актове по прилагането на този закон се приемат в срок от шест месеца.”

Според мен по-добре би било, ако се изпишат заглавията на самите подзаконови актове – два, три, колкото са. Да се каже: наредбата се приема еди кога си, правилникът – еди кога си и т.н.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Независимо, че Министерството на транспорта има само две забележки, които са писани от нашите експерти – едната е приета, другата не е приета - мисля, че добре трябва да обмислим най-вече правомощията в този закон и не искам да повтарям г-жа Димитрова с всички тези забележки, които тя представи пред Министерския съвет.

Мисля, че по законопроекта трябва да се поработи още. Най-вече по отношение на контрола, по отношение на регистрите и на всички тези взаимоотношения. И ми се струва, че това трябва да стане в много по-близък контакт с агенцията па информационните технологии.

Разбирам желанието на г-н Василев бързо да се решат някои въпроси, включително и с електронното управление. Не знам дали и това е най-точното заглавие на този закон – но това е спорен въпрос може би лично мое мнение е, че не бива да бъде “електронно управление”.

Така, че предлагам да отложим одобряването на законопроекта и на всички тези въпроси да се получи отговор, за да не стигаме в ситуация, при която в Народното събрание да има хиляди предложения и в един момент да излезе закон, който не е добре политически подкрепен от самия Министерски съвет и съответно резултатът да бъде такъв, че и ние трудно да се оправим в ситуацията по отношение предоставянето на електронни административни услуги.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Благодаря на всички вас, колеги, които изказаха бележки. Има много резон в тях.

Да започна от казаното от министър Петканов. Разбира се аз нямам никакви съмнения в това, че той владее изключително добре правната материя. Мисля, че разбирам добре какво иска да каже. Може би той ще се съгласи, че неговите бележки са за правно-техническата чистота на закона, т.е. да бъде по-прецизно направено. Може би това, което ние сме направили е малко излишно – по същия начин, както бяхме направили в един закон, където сме дефинирали що е това миля, километър и т.н., което са доста добре известни факти. Може би тук да приемем амблок неговите предложения - да ги поизчистим щом не са нужни. Специално в това – да променим другия закон - може би да помислим заедно с вашите юристи дали трябва да го махаме или не. Но, както се разберем – това не е проблем за самия закон, нито едното, нито другото. Така, че тези бележки смятам, че са приемливи.

По отношение на казаното от министър Гайдарски. Разбирам каква е неговата бележка. Не, че не съм съгласен с това, което казва. Тук се колебаехме с ДАИТС – искам да подчертая, че те участваха много активно в работната група в продължение на повече от половин година. Ние приехме по-скоро версията на ДАИТС. Това е и една от бележките на г-жа Димитрова.

Идеята е в няколко насоки. Първо – някой да сертифицира ли изобщо информационната система или не. И тук правим това, което премиерът ни инструктира наскоро съвсем правилно според мен. Не може никак си 20 министерства да правят каквото си искат – всеки, много различно от останалите така, че по никакъв начин да не можем да си говорим. Това е все едно, ако прокараме ток днес всяко министерство само да си определя какво напрежение и колко херца ток да прекара и какъв контакт да има! Това е много подобен паралел.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Става въпрос за съвсем различно нещо. Това е въпрос на политика, която трябва да определим, а не въпрос на администриране, както го поставяте в закона.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Не съм несъгласен. Но въпросът е в две насоки. Първо – дали да ги сертифицира и по-скоро мисля, че отговорът е: със сигурност трябва някой да ги сертифицира. Второ – кой да ги сертифицира. Самата ДАИТС предложи според мен по-модерният подход, който е приет в другите държави. Няма нужда да правим нов държавен орган с нови структури, които отново да започват да се разрастват и да започват да сертифицират другите структури, а това е една нормална и много специализирана услуга, която в конкурентна среда външни организации могат да правят. И съответно кой да казва кои са тези външни организации – логично би било ДАИТС да акредитира тези сертификатори, които да обслужват всички останали. Това е типичен аутсорсинг и ние приемаме тяхното предложение като доста модерно.

РАДОСЛАВ ГАЙДАРСКИ: Става въпрос за следното – ние съгласуваме нашите действия с ДАИТС и това трябва да бъде на входа, а не на изхода. Защото, ако ние изградим системите и накрая някой дава оценката тогава ще се получи това, което казва министър Василев – всеки си е направил примерно различни неща, както го даде той като пример. Но това трябва да бъде на входа! Например ние съгласуваме действията с ДАИТС – това трябва да бъде обаче на входа, защото, ако е на изхода тогава!?

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Прав е министър Гайдарски. Всъщност той не е единственият, който в момента прави нещо по този въпрос. Все пак много министерства са го правили от 1999 г., други от 2002 г., трети от 2007 г., някои ще го правят в 2010 г. Ние не можем някак си да ги

разделяме на кой кога е започнал, а по принцип идеята е, че трябва да се сертифицират, за да имат някаква унификация и някаква държавна политика и някаква сигурност. Кой кога го е започнал – жалко, но то е така и с много други неща – направените системи сигурно пак трябва да се проверяват. Няма никакви противоречия тук – трябва да гледаме напред!

РАДОСЛАВ ГАЙДАРСКИ: Аз съм за да се прави това, но да се оценява на входа системата, а не накрая, защото накрая тя вече ще е направена.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Това всъщност ДАИТС ще го каже. Това ще бъде в наредбата за тях. Наредбата е подзаконов нормативен акт, той също ще мине тук и в нея ще кажем как да стане това. В 2007 г. ще стане наредбата. Така, че не съм против това, което казвате, ще го направим. Това всъщност не е въпрос на закона, а на последваща наредба.

Що се отнася до бележките на г-жа Димитрова – обсъждали сме ги подробно.

Първата точка е да кажем, че не само по интернет, а и с други технически средства може да стане. Ние считаме, че нашият закон е технологично неутрален. Т.е той казва по електронен път или нещо такова, той не казва с какво средство. Може да се окаже, че след пет години с SMS - или след 15 години - е по-модерно средство за такава електронна комуникация от стария интернет или може да се появи нещо друго – може да има кабелни телевизии, може да има цифрови телевизии. Просто какви са средствата не казваме в този закон или може би да видим в кой член го казваме?

СНЕЖАНА ДИМИТРОВА: Електронен адрес - чл. 27.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Навремето вероятно и пощенският адрес е бил въведен с някакъв закон, защото това е било модерно. Днес

електронните адреси са модерни, защото няма нещо друго. Какво друго да въведем!? Ако някой ден се появи нова технология сигурно законът ще се промени след 10 години! Той сега е доста напредничав за времето си така, че скоро вероятно няма да се промени точно тази точка.

Но наистина ние смятаме, че не се изключват всякакви други варианти в бъдеще. Между другото електронен адрес може да се дефинира в бъдеще като примерно твоя личен мобилен телефон или цифровата ти телевизия в къщи с някаква идентификация и т.н.

По отношение на чл. 57 – това го дискутирахме.

По отношение на това дали трябва да е задължителен или пожелателна пощенската кутия. В момента сме в специфичен етап на развитие на държавата, където сме някъде по средата. За последните 2-3 години наистина доста напреднахме и дори сме изпреварили Гърция по използване на интернет и сме се изравнили с Чехия, която е доста добре. След няколко години – “Дай Боже!” – да ги изпреварим всички тези! Според нас още е рано за осем милиона български граждани, особено за по-възрастните хора, да очакваме, че всеки ще има електронна поща. Може би след пет години всички ще имат, както преди 10 години никой от нас нямаше мобилен телефон, а сега всички имаме.

За това ние казваме: министърът може да предвиди да има пощенски кутии. За момента обаче да не го правим задължително, защото е малко рано. Така мисля. По преценка – когато стане време тогава ще го направим.

В чл. 44 съм малко затруднен.

Имате ли шеста бележка – поддържате ли я?

СНЕЖАНА ДИМИТРОВА: Не.... /отговаря на г-н Василев без включен микрофон, поради което няма ясна чуваемост за стенографския запис какъв е отговорът/...

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Значи това може.

Тук няма бележки.

Мисля, че трябва да го приемем.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли други бележки?

Да започна от това, че идеологията на законопроекта я обсъждахме на оперативно заседание на Министерския съвет. Това е важно за развитието на публичните услуги, на електронното правителство и трябва да се отчитат в това число няколко неща.

Първо, че материята е достатъчно технически сложна и трябва да бъде достатъчно внимателно изпитана.

Второ. Разбира се съществуват големи ползи и по този начин законопроектът създава предпоставки България доста по-ускорено да въвежда този вид услуги – електронните.

Наред с това трябва да имаме предвид и затрудненията в държавната администрация – организацията на този процес, подготовката. За това се предлага влизането в действие на законопроекта една година след приемането и обнародването му.

Бих предложил следното. Тъй като има въпроси, които са политически, има въпроси, които са юридически, има и въпроси, които са технически, по които трудно може Министерският съвет в този състав да вземе отношение.

Мисля, че са резонни предложенията на г-н Петканов – те се отнасят принципно за редица важни неща – що е административна услуга и т.н. – да се приемат.

Второ – бих предложил да се приеме на вносител и да се седне – екипът на г-н Василев с дирекцията на г-жа Димитрова и ДАИТС – да уточнят тези технически по-скоро въпроси за това например кой трябва да извършва акредитацията, за това какви са условията, за да се получи достъп – в една от бележките се предлага, че трябва да има трите условия, и да се разграничи общата база данни информации със специфичните услуги, на които трябва да се отговаря.

Трето. След като проведете този разговор, ако имате спорни въпроси заповядайте при мен – ще ги решим въпросите на вносител, които остават по най-разумен начин. Важното е процесът да тръгне, защото и парламентът ще се произнася, въпреки че е много специфична материя.

Едно общо заключение – имахме преди един месец приблизително заседание с представители на всички ведомства, които изграждат информационни системи. Моето искане беше действително да се синхронизира и координира този процес чрез паспортизация на това – какви са до сега създадените информационни системи, до колко могат да си комуникират и как процедираме от тук нататък. Трябва да има единни параметри, които да са достатъчно неутрални, но да създават условия така, че всички системи на държавните администрации да могат да си взаимодействат. Иначе митницата примерно си прави една система, търговският регистър си прави друга система и, ако те не си взаимодействат!? Тогава КПД-то от тяхното използване много се стеснява и ограничава. Това е въпрос, по който трябва да ми се докладва, след като се извърши този процес на паспортизация и изработването на единната система - там бяха г-н Василев, представител на г-н Вачков, както и всички останали министерства - за да имаме единен подход на държавата в този процес

Така да се уточним, ако не възразявате, господин Василев.

Точката се подкрепя на вносител, след което ще уточним, ако останат случайно някакви недоуточнени въпроси.

Точка 25

Проект на Решение за одобряване проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията

СТЕФАН ДАНАИЛОВ: Направените предложения за изменение и допълнение на закона са във връзка с правото на установяване и свободното предоставяне на услуги. Правото на установяване е основен принцип на общественото право, залегнало в Договора за създаване на Европейската общност, както и в европейското Споразумение за асоцииране между европейските общности и техните страни-членки - от една страна, и Република България – от друга страна. Установяването на ограниченията пред правото на установяване произтича от поетите ангажменти в преговорите по присъединяването ни към Европейския съюз и е важно значение за положителната обща оценка за степента на готовност на Република България за членство в Европейския съюз.

Предложените текстове дават възможност на физическите и юридически лица от Европейския съюз и европейското икономическо пространство да осъществяват радио и телевизионна дейност на територията на Република България при равни условия с българските.

Във връзка с гореизложеното Министерството на културата не приема становищата на Министерството на земеделието и горите, Министерството на околната среда и водите и Министерството на

държавната политика при бедствия и аварии, тъй като тяхното отразяване напълно би обезсмислило законопроекта. Още повече, че предлаганите промени влизат в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на България към Европейския съюз и показва нашата готовност за хармонизиране на българската нормативна уредба с тази на Европейската общност.

Разговарях с г-жа Етем, - може би сте видели мотивите - в действащият Закон за радиото и телевизията се съдържат дискриминационни разпоредби по отношение правото на установяване свободно предоставяне на услуги. С тези текстове, които предлагаме отпада повторната регистрация по нашето законодателство, с което се дава възможност на физически и юридически лица от Европейския съюз и от европейското икономическо пространство да осъществяват радио и телевизионна дейност на територията на Република България при равни условия с българските.

Според предложения законопроект промените влизат в сила от датата на влизането на Договора за присъединяване на България към Европейския съюз и показва нашата готовност да хармонизираме българската нормативна уредба с тази, на Европейската общност.

Разбирам притесненията на колегите за това, че има опасност от всякакви личности и т.н. Но все пак ние сега променяме и Закона за киното, тъй като трябва да го хармонизираме с европейския.

Това е нашето предложение.

НИХАТ КАБИЛ: Оттеглям направените забележки. Вносителят много сериозно се мотивирал в неприемането им.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Други бележки и въпроси?

Първо. Проектът на Закона за радиото и телевизията носи хармонизационен характер и трябва да бъде приет до 1 януари 2007 г., за да отговаряме на условията за членство.

Второ. В действителност обаче възникват редица въпроси, които са свързани с това, че ще се разшири кръгът от субекти, които ще могат да получават лицензия, ще се появи проблем с фигурата външен продуцент и целият проблем опира до това какъв е контролът и какви са процедурите при осъществяването на този закон при неговото прилагане на практика.

Би трябвало, когато се е готвел законопроектът да се види каква е практиката и опитът на страните, които са влезли в Европейския съюз. Съществуват ли определени изисквания към регистрацията, които да са валидни съответно и за тези субекти от страните-членки на Европейския съюз. Дирекцията на г-жа Велева може би ще подсказе?

ЗИНАИДА ВЕЛЕВА: Видях, че в доклада на вносителя и бележките на министерствата го има този въпрос.

Идеята е всички, които са получили лиценз да излъчват в България. Тази процедура, доколкото виждам от проекта не е отменена. Значи това, което е отменено е да не се регистрират по българския Търговски закон като български юридически лица. Иначе те освен лиценз при всички положения – виждам, че г-жа Маринска кима – трябва да получат независимо дали са със седалища в Европейския съюз или в България. И вече по силата на този лиценз при равни условия с българските юридически лица, които също така са получили лиценз те биват контролирани от СЕМ по отношение на качество на програма, биват санкционирани, ако не изпълняват лиценза и т.н.

Така, че това е поне, както аз го чета. Ако трябва да се изясни допълнително с конкретна разпоредба – да кажат юристите! Но това е

смисълът, който е вложен тук. Т.е. те ще бъдат контролирани така, както ще бъдат контролирани и българските оператори.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Т.е. Вие смятате, че няма проблем?

ЗИНАИДА ВЕЛЕВА: Да.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ: Много се говори на тази тема, но просто трябва да го направим! А в самия законопроект има какво е установяване на актуалното състояние, издадено по-рано от един месец на този, който идва да регистрира в България. Това са документи, които ние получаваме на български език и които се оглеждат. Но аз имам също мисълта, че тук става въпрос за регистрацията. Още в 2004 г. Народното събрание го е гласувало – това е Четвърта част “Движение на работници и установяване предоставяне на услуги – Раздел 3 Установяване”. И тогава е бил направен и мониторингът с нашето законодателство и там се установява, че това трябва да го направим.

Свободата на установяване включва правото да се предприема самостоятелна стопанска инициатива, като се създават и ръководят предприятия в частно дружество или фирми при условията, които съответната държава предоставя на собствените си граждани. Това се има предвид. И в този смисъл изискването за повторно регистриране съгласно нашето законодателство, но вече регистрирането в друга държава-членка на ЕС би означавало ограничаване на правото на установяване.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Добре. Други въпроси? Не виждам.

Точката се подкрепя.

Точка 26

Проект на Постановление за изменение и допълнение на Наредбата за условията и

реда за признаване на правоспособност в областта на устройственото планиране, инвестиционното проектиране на лица с професионална квалификация “архитект”, съответно “инженер”, придобита в държава-членка на евсю, на Европейското икономическо пространство, в Швеция и в Трети държави, приета с Постановление № 219 на мся от 2005 г.

АСЕН ГАГАУЗОВ: Проектът на Постановлението на Министерския съвет за изменението и допълнението на Наредбата за условията и реда за признаване на правоспособност в областта на устройственото планиране и инвестиционното проектиране на лица с трудоспособност “архитект”, съответно “инженер”, придобита в държавата-членка на Европейския съюз, на Европейското икономическо пространство, в Швеция и в трети държави, приета с Постановление № 219 на Министерския съвет от 2005 г. е изготвен в изпълнение на задълженията на Министерството на регионалното развитие и благоустройството и на Министерството на образованието и науката по Глава 2 “Свободно движение на хора”.

В проекта са отразени предложенията и препоръките на европейските експерти, направени по време на проведените в Брюксел на 7 март 2006 г. технически консултации в областта на взаимно признаване на професионалната квалификация “архитект”. С това постановление за изменение на наредбата се транспонират изцяло Директива 85384/ЕС, като основните промени са свързани с въвеждане на разпоредби за използване на професионалното звание “архитект”, водени от Камарата на архитектите на списък на дипломите, свидетелствата и другите документи, удостоверяващи придобитото звание “архитект” и издадени по

съответното законодателство на държавата-членка; редактиране на всички печатни и технически грешки в наименованието на чуждите университети, специалности и звания, съгласно чл .11 от Директива 85384, а записите за Румъния съобразно техническите адаптации към Договора за присъединяване.

Предлаганият проект на постановление е в съответствие с Плана за действие за 2006 г. за изпълнение на ангажиментите, поети в процеса на преговорите за присъединяване към Европейския съюз. Отговорни институции са МРРБ и МОН.

От финансова гледна точка проектът не предвижда използването на финансови средства в държавния бюджет.

Проектът е съгласуван с всички министерства и с Работна група 2 “Свободно движение на хора”, като е отразено изцяло становището на експертите от Европейската комисия.

По получените становища ще направя кратък коментар на неприетите бележки.

На Министерството на държавната администрация и административната реформа – по § 4 от проекта – считат, че системното място на новата ал. 2 в чл. 8 е в чл. 7. Не се приема бележката с обясненията, че чл. 7 от наредбата регламентира воденето на списъци и регистри, свързани с признатата съответна проектантска правоспособност, докато новата ал. 2 се отнася до списък на свидетелства, атестации и други документи, удостоверяващи придобитото звание “архитект”, т.е. академичното звание и системното ѝ място е именно в разпоредбата, регламентираща правомощията на МОН.

Съгласно становището следва да се уточни, че става въпрос за списък с публичен и изцяло информационен характер и не се изисква процедура по регистрация.

Бележката не се приема с оглед последните изменения и допълнения на Закона за Камарата на архитектите и инженерите в инвестиционното проектиране.

Трябва да кажа, че най-вероятно този закон ще ни го върнат, тъй като имаше изключително силно лобиране и запазване монопола на Камарата на архитектите и инженерите! Най-вероятно ще го правят още веднъж уважаемите депутати, тъй като се избиха да лобират за тази камара!

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси? Не виждам.

Точката се подкрепя.

Точка 27

Проект на Решение за приемане на Програма за превенция и защита от домашното насилие за периода 2007-2008 г.

РУМЕН ПЕТКОВ: В програмата е заложено целите да се постигат чрез популяризиране сред обществеността на проблема за домашното насилие, повишаване на квалификацията на лицата, натоварени със защитата по закона - първичната и вторичната превенция, както и създаване на база за развитие и на програма за възстановяване на лица, пострадали от домашно насилие. При разработването на програмата са взети предвид редица международни актове. Програмата е в съответствие с международните стандарти и ангажиментите на страната

във връзка с присъединяването ни към Европейския съюз, като е съобразена с Резолуцията за политиките на Европейския съюз по отношение равенството на половете. На 16 март т.г. Европейският икономически и социален комитет прие мнение относно домашното насилие над жените, в което се настоява за изработване на Паневропейска стратегия “Национални планове за действие, сравнителни статистики за престъпленията” и в която се дава определение за домашното насилие, като насилие над партньора. Проектът на програмата е съобразен и с него. Приемането от Министерския съвет на Програмата за защита и превенция от домашното насилие би изпълнило посоченото в това мнение действие, които трябва да бъдат предприети от държавите-членки.

Могат да бъдат детайлизирани отделните актове в рамките на проекта. Съобразен е с мненията, които колегите са дали.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси към министър Петков?

ЕМИЛИЯ МАСЛАРОВА: Уважаеми колеги, тази програма за превенция за защита от домашното насилие е една сериозна крачка в изпълнение на нашите ангажименти и, тъй като МТСП е на много място водеща институция искам да благодаря, че са приети голяма част от направените бележки, взети са предвид и функциите, които изпълняват както Държавната агенция за закрила на детето, така и Агенцията за социално подпомагане. Бележките, които не са приети от вносителя ние ги оттегляме.

ГЕОРГИ ПЕТКАНОВ: Подкрепям програмата. В нашето становище има бележка, която надявам се да бъде отчетена, като към нея бих добавил още две леки бележки. Това е програма – не е законопроект, но аз лично мисля, че в структурно отношение трябва да се следва редът

на нормативните актове, а именно – да бъде на “Раздел първи”, а “Глава първа”, “Глава втора” и т.н., “раздел” е след това. Това е първото нещо.

Второто нещо. Към “Раздел трети” може да се добави още една точка, защото няма практика цял раздел само с една единствена точка: проучване на ефективността по прилагането на законопроекта. И бих предложил като втора точка: внасяне за приемане на тези законодателни промени – за да има някаква пълнота.

РУМЕН ПЕТКОВ: Приемам.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Други бележки или въпроси? Не виждам.

Програмата са приема.

Точка 28

Проект на Решение относно режима на влизане и излизане на граждани на Европейския съюз от територията на Република България

РУМЕН ПЕТКОВ: В рамките на това постановление ние искаме да ускорим решението, с което гражданите на държавите – членки ще могат да влизат и да излизат от страната с лични карти. Вие, господин премиер, сте информиран, с моя заповед от месец март с разрешение на директора на ГД “Гранична полиция” това го правим и до сега. Румъния има такъв акт от преди няколко месеца и мисля, че, ако това го направим и чрез МВнР го поднесем по подходящ начин ще има добра чуваемост в страните-членки. Предложили сме на г-н Калфин целият пакет от документи, които МВнР трябва да разпрати чрез нашите посолства – всички аргументи, за да могат нашите граждани от 1 януари 2007 г. да влизат. Това разбира се е въпрос на комуникация със страните-членки, но

това, което ние трябва да предоставим – лична карта, цялостен обем информация, характер на картата, обема данни, които тя съдържа, режим на нейното ползване – е предоставено още миналата седмица на министерството и се надявам, че въпросът ще бъде разрешен.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Напълно подкрепям министър Петков.

Тази седмица имавме поредно заседание на Междуведомствения съвет по въпросите на граничния контрол, където една от темите беше поставена точно от “Гранична полиция”. Показаха ни гръцка лична карта, която очевидно не съответства на европейските лични карти. Много интересно е как ще решим този въпрос. И аз попитах как до сега е бил решаван той и се оказва, че никак не е бил решаван, тъй като гърците очевидно нямат друга сухопътна граница с държава от Европейския съюз, където евентуално само с лични карти да пътуват. Т.е. те, ако вземат автомобил и стигнат до Унгария примерно те трябва да минат примерно през Сърбия и там очевидно трябва да носят международен паспорт, затова този казус не е стоял изобщо в историята на Гърция до сега. Сег, като имат граница с България те по силата на това решение на Министерския съвет трябва да могат да влизат с личните карти. Но вие, ако видите гръцката лична карта как изглежда – тя повече прилича на ученическа карта, а не на нашите лични карти – това не може де бъде сериозен документ. Така, че спрямо Гърция може би да са валидни последните думи на министър Петков – да има изисквания какво да има на личните карти и т.н. и, ако няма – няма!

РУМЕН ПЕТКОВ: Специално за Гърция сме поставили въпроса в два аспекта. Първо – както е известно те се гаврят с всички наши сънародници, които преминават границата. Второ – аз мисля, че

отношенията трябва да са реципрочни и това сме го казали на МВнР достатъчно ясно.

Но министър Василев поставя въпроса от принципна гледна точка. Техните карти – наистина е все едно на ръка попълвано!

НИХАТ КАБИЛ: Като не искат да ползват паспорти – да ползват Коридор № 4, за да повишат ефективността на Дунав-мост 2!

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли труди въпроси?

Точката се приема. Ще помоля МВнР, заедно с МВР да съгласуват по отношение на Гърция, защото това е реален проблем. Трябва да си отговарят техните документи на европейските стандарти – в противен случай трябва да използват пак международни паспорти.

РУМЕН ПЕТКОВ: Господин премиер, трябва да сме наясно – проф. Петканов от три години, аз от една година – говорим само за това, че ние с Гърция трябва да направим като с Румъния контактното звено, контактния център. Никакво движение няма! От това, което ние трябва да направим, като държави-членки от тяхна страна има системно бутане в страни на въпроса. И в един момент – две години никой нищо не пипа, и още една стават три години – това трябва да бъде изнесено на друго ниво като разговор, защото те не желаят каквато и да е комуникация по въпроса. Много ласкаво и много другарски си говорим, но никакво движение няма?

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Добре. С МВнР предприемете действия и чрез посолството в Атина съответно и т.н.

Точката се подкрепя.

Точка 29

Проект на Постановление за отменяне на нормативни актове на Министерския съвет

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: С настоящото постановление предлагаме да отпаднат всички разпоредби, освобождаващи от митни сборове. Аргументите са следните:

С присъединяването от 1 януари 2007 г. митниците пряко прилагат рамкова разпоредба на Европейския съюз. Тази рамкова разпоредба или регламент на съвета от 1983 г. още са регламентирани случаите, в които се допуска освобождаване от мита. Извън тези случаи всички особености в местното законодателство не важат и дори и ние да предлагаме освобождаване трябва да внасяме съответните суми в бюджета на общността.

От тази гледна точка ние направихме анализ на съществуващите особености в националното законодателство и те могат да се систематизират в три групи: освобождаване от митни сборове без ДДС – по постановления; освобождавания със закони; и освобождавания с ратифицирани международни споразумения, които имат силата на закона.

Това, което възнамеряваме да предприемем е всъщност първата стъпка – внасяне в Министерския съвет предложения за отмяна на всички правителствени актове, с които отделни категории вносители се освобождават от мита. Ако се одобри първата ни стъпка втората ни стъпка ще бъде отмяна на всички законови текстове с преходни и заключителни разпоредби в Закона за бюджета. Третата стъпка – предлагаме на външно министерство да проведе разговори, най-вече с правителството на САЩ и Япония, с които имаме няколко споразумения, третиращи освобождаване от мита. Всъщност става въпрос за доста скромни суми, ако говорим в обемно изражение. До септември 2006 г. внос, освободен от мита или митата, които не са постъпили в държавата са общо 414 хил. лв. Това е

внос от неевропейски страни. Вносът от европейски страни, независимо от коя страна на Европа е – включително и Румъния е в анализа ни – е на общо 840 хил. Той ще бъде освободен и в бъдеще, тъй като с присъединяването ни мита между страните-членки няма. И от тук промяната е, че се извършва едно реструктуриране. Съгласно регламента освободени от мита са предмети с образователен, научен или културен характер, стоки от първа необходимост за нуждаещите се лица, освобождавани и сега съгласно Закона за българския Червен кръст и стоки, предназначени за образователното, научно и културно развитие и социална адаптация на хората с увреждания, които сега се освобождават съгласно Закона за интеграция на хората с увреждания.

Държа да отбележа обаче, че европейските директиви са малко по-строги по отношение на предназначението на конкретните стоки. За сравнение – местното законодателство е по-бланково, разширява обхвата.

Мисля, че това е най-главното, което да докладвам.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси?

ЕМИЛИЯ МАСЛАРОВА: Подкрепям това, което каза г-н Орешарски. Мисля, че принципът трябва за всички да бъде еднакъв, включително и за стоките, които са за хора с увреждания – техническите средства, помощните средства, а съответно чрез социални преференции да се помага в тази насока. В противен случай твърде много се изкривяват нещата и злоупотребите са доста – биха могли да поблазнат някого, защото под формата на техническо или помощно средства за хора с увреждане минават твърде много стоки.

ГРЪНЧАРОВА: По втората бележка на МВнР, която министър Орешарски маркира – става въпрос за конкретна официална помощ, която ние получаваме от Република Корея и Япония, които в условията на тази

помощ поставят изрично изискването да не се използват средствата за плащане на мита. Ние разбира се ще проведем такива разговори, защото понякога става въпрос за много съществени суми. Другото, което може да се помисли е МВнР да консултира с Европейския съюз – възможност за нова практика по изключение. Държави-членки на Европейския съюз помощи не получават, но, като алтернативен вариант може би да обмислим в държавния бюджет да бъдат заделени средства за поемане на такъв тип разходи, за да не губим парите, които постъпват по тези помощи.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Мисля, че последното предложение е най-рационално.

ЕМИЛИЯ МАСЛАРОВА: Какво правим с Агенцията за чуждестранна помощ?

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Ако кажете – ще подготвя акт за закриване на агенцията, което беше наше предложение още от преди.

А по въпроса, който изглежда технически, но който е много сериозен ще ви дам един пример – заради неразбория във въпроса дали при пристанище Бургас трябва да се плаща ДДС от японските пари или не с година и половина закъсня пристанище Бургас. Парите излизат от Министерството на финансите и влизат пак в него – не е нито въпрос на загуби, нито, че японците трябва да дават повече или по-малко пари, но заради една такава бюрокрация, която никой не решава – цяло пристанище за сто и няколко милиона чака година и половина! Т.е. мисля, че предложението на г-жа Грънчарова – като не може да се реши – плащайте митото и давайте помощта, защото иначе нито ще видим помощта, нито ще вземете митото!

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: С настоящото предложение априори приемаме третото предложение, тъй като в много случаи в зависимост от потенциалния бенефициент на помощта той е длъжен да си осигури митото. Ако това е публична институция и не е разчетено в бюджета проблемът става общ – т.е. пак Министерството на финансите в крайна сметка. От това се разбира, че никой чуждестранен донор няма да ни пълни нашата хазна, т.е. няма да ни плаща нито ДДС, нито мита! Той не помага, за да ни пълни бюджета.

ГЕОРГИ ПЕТКАНОВ: Инцидентно тук се постави въпроса за Агенцията за чуждестранна помощ. Въпросът е дали да се закрива или не. Аз мисля, че трябва нито минута повече да бавим този въпрос, защото и там има хора с много – като вчерашната информация, която се изнесе в медиите аз такива и такива заплати! И, ако там се провери ще се установи нещо подобно!

Предлагам да възложим на г-н Василев следващия или последващия път да докладва решение за закриване на тази агенция. Тя въобще не е полезна.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Това мисля, че е акт на парламента.

ГАЛИНА МАРИНСКА: Имаме в архива подготвен такъв законопроект, направихме опит, но не можа да мине в Народното събрание. Агенцията е създадена със закон и трябва да се закрие със закон. Ако прецените – ние ще дадем екземпляр от законопроекта и мотивите към него на министър Василев и той да го внесе, като доклад?

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Добре – министър Василев да действа.

И да намери отражение в бюджета за догодина!

Точката се приема.

Точка 30

Проект на Решение за одобряване на позицията на Република България и на мандата за представяне на позицията за участие в заседанието на Съвета на Европейския съюз по земеделие и рибарство, което ще се проведе на 24-25 октомври 2006 г. в Люксембург

НИХАТ КАБИЛ: Предлагам Министерският съвет да приеме Решени за одобряване на нашата позиция. На този съвет ще има основно дебати по предложението за регламент относно дефиницията, описанието, представянето и етикетирането на спиртните напитки. Ще се дебатира и по едно комюнике от комисията до съвета по отношение на реформата във винения сектор. Няма да имаме сериозно участие в заформящата се много сериозна дискусия относно квотите за улов на риба за 2007 г. и в този контекст много тежките въпроси, свързани с взаимоотношенията в риболова с Норвегия.

Проектът е съгласуван в Съвета по координация и мониторинг.

Предлагам Министерският съвет да приеме решение за одобряване на позицията ни.

/Министър-председателят излиза от залата и ръководенето на заседанието се поема от заместник министър-председателя Даниел Вълчев./

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Колеги, имате ли въпроси или изказвания?

Няма.

Точката се приема.

Няма повече точки в дневния ред и преминаваме към оперативно заседание.